

Dziennik Urzędowy C 336

Unii Europejskiej

Wydanie polskie

Informacje i zawiadomienia

Tom 57

26 września 2014

Spis treści

II Komunikaty

KOMUNIKATY INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH UNII EUROPEJSKIEJ

Komisja Europejska

2014/C 336/01	Zawiadomienie Komisji w sprawie organu upoważnionego do wydawania świadectw pochodzenia w ramach rozporządzenia (WE) nr 891/2009	1
2014/C 336/02	Komunikat Komisji w sprawie organu upoważnionego do wydawania świadectw autentyczności w ramach rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 481/2012	2
2014/C 336/03	Brak sprzeciwu wobec zgłoszonej koncentracji (Sprawa M.7341 – MVD/Postcon/ADVO) ⁽¹⁾	4

III Akty przygotowawcze

Europejski Bank Centralny

2014/C 336/04	Opinia Europejskiego Banku Centralnego z dnia 24 czerwca 2014 r. w sprawie projektu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie zgłaszania transakcji finansowania papierów wartościowych oraz przejrzystości tych transakcji (CON/2014/49)	5
---------------	--	---

PL

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

IV Informacje

INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH UNII EUROPEJSKIEJ

Komisja Europejska

2014/C 336/05	Kursy walutowe euro	20
---------------	---------------------------	----

INFORMACJE PAŃSTW CZŁONKOWSKICH

2014/C 336/06	Informacje o zamknięciu łowisk przekazane przez państwa członkowskie	21
2014/C 336/07	Informacje o zamknięciu łowisk przekazane przez państwa członkowskie	21
2014/C 336/08	Informacje o zamknięciu łowisk przekazane przez państwa członkowskie	22

V Ogłoszenia

INNE AKTY

Komisja Europejska

2014/C 336/09	Publikacja wniosku o rejestrację zgodnie z art. 50 ust. 2 lit. a) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1151/2012 w sprawie systemów jakości produktów rolnych i środków spożywczych	23
2014/C 336/10	Publikacja wniosku w sprawie zmian zgodnie z art. 50 ust. 2 lit. a) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1151/2012 w sprawie systemów jakości produktów rolnych i środków spożywczych	27

II

(Komunikaty)

KOMUNIKATY INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH
UNII EUROPEJSKIEJ

KOMISJA EUROPEJSKA

**Zawiadomienie Komisji w sprawie organu upoważnionego do wydawania świadectw pochodzenia
w ramach rozporządzenia (WE) nr 891/2009**

(2014/C 336/01)

Na mocy rozporządzenia Komisji (WE) nr 891/2009 z dnia 25 września 2009 r., opublikowanego w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* L 254 z dnia 26 września 2009 r., otwarto kontyngent taryfowy na przywóz cukru pochodzącego z Australii.

Artykuł 10 rozporządzenia Komisji (WE) nr 891/2009 przewiduje, że wprowadzenie do swobodnego obrotu produktów przywiezionych w ramach tego kontyngentu podlega obowiązkowi przedłożenia świadectwa pochodzenia.

Następujący organ jest uprawniony do wydawania świadectw pochodzenia w ramach tego rozporządzenia.

NSW Business Chamber Ltd t/a Australian Business Chamber
375 Wickham Terrace,
Spring Hill QLD 4000
AUSTRALIA

Tel.: +61 738422294

Tel. komórkowy: +61 418750679

Faks: +61 730133422

Email: exportsdocs.qld@australianbusiness.com.au

**Komunikat Komisji w sprawie organu upoważnionego do wydawania świadectw autentyczności
w ramach rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 481/2012**

(2014/C 336/02)

Rozporządzenie Rady (WE) nr 617/2009 z dnia 13 lipca 2009 r. otwierające autonomiczny kontyngent taryfowy na przywóz wołowiny wysokiej jakości ⁽¹⁾ zostało zmienione rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 464/2012 z dnia 22 maja 2012 r. ⁽²⁾.

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 620/2009 z dnia 13 lipca 2009 r. ustanawiające administrowanie kontyngentem taryfowym na przywóz wołowiny wysokiej jakości ⁽³⁾ zostało uchylone i zmienione rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) nr 481/2012 z dnia 7 czerwca 2012 r. ustanawiającym zasady zarządzania kontyngentem taryfowym na wołowinę wysokiej jakości ⁽⁴⁾.

Artykuł 3 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 481/2012 uściśla, że wprowadzenie przywiezionych towarów do swobodnego obrotu w ramach kontyngentu o numerze porządkowym 09.2202, który zastąpił kontyngent o numerze porządkowym 09.4449 określony w rozporządzeniu (WE) nr 620/2009, podlega obowiązkowi przedłożenia świadectwa autentyczności.

Następujące organy wydające są upoważnione do wydawania świadectw autentyczności w ramach rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 481/2012:

Department of Agriculture, Fisheries and Forestry (DAFF) of the Australian Government
18 Marcus Clarke Street
Canberra City ACT 2601
AUSTRALIA
Punkt kontaktowy: Biosecurity Service Group
Pan Greg READ, kierownik
Tel. +61 262723594
E-mail: pr@aqis.gov.au

Food Safety and Inspection Service (FSIS) of the United States Department of Agriculture (USDA)
Washington, D.C. 20250
UNITED STATES OF AMERICA
Internet: <http://www.fsis.usda.gov>

Canadian Food Inspection Agency (CFIA)
1400 Merivale Road
Ottawa, Ontario
K1A 0Y9
CANADA
E-mail: bertrand.st-arnaud@inspection.gc.ca
Internet: <http://www.inspection.gc.ca>

Ministry of Agriculture and Forestry
Pastoral House
25 The Terrace
PO Box 2526
Wellington 6140
NEW ZEALAND
Tel. +64 48940100
Faks +64 48940720
E-mail: nzfsa.info@maf.govt.nz
Internet: <http://www.maf.govt.nz>

Dirección General de Servicios Ganaderos
División Industria Animal
Constituyente 1476, Piso 2
Montevideo
URUGUAY
Tel. +598 24126369
Faks +598 24126304
E-mail: digesega@mgap.gub.uy
Internet: <http://www.mgap.gub.uy/DGSG>

⁽¹⁾ Dz.U. L 182 z 15.7.2009, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 149 z 8.6.2012, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 182 z 15.7.2009, s. 25.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 148 z 8.6.2012, s. 9.

Ministerio de Economía y Finanzas Públicas
Unidad de coordinación y evaluación de subsidios al consumo interno (UCESCI)
Hipólito Yrigoyen n° 250,
Buenos Aires
ARGENTINA
Tel. +54 1143495000
E-mail: ucesci@ucesci.gob.ar
Internet: www.mecon.gob.ar

Brak sprzeciwu wobec zgłoszonej koncentracji**(Sprawa M.7341 – MVD/Postcon/ADVO)****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

(2014/C 336/03)

W dniu 19 września 2014 r. Komisja podjęła decyzję o niewyrażaniu sprzeciwu wobec powyższej zgłoszonej koncentracji i uznaniu jej za zgodną z rynkiem wewnętrznym. Decyzja ta została oparta na art. 6 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004 ⁽¹⁾. Pełny tekst decyzji dostępny jest wyłącznie w języku niemieckim i zostanie podany do wiadomości publicznej po uprzednim usunięciu ewentualnych informacji stanowiących tajemnicę handlową. Tekst zostanie udostępniony:

- w dziale dotyczącym połączeń przedsiębiorstw na stronie internetowej Komisji poświęconej konkurencji (<http://ec.europa.eu/competition/mergers/cases/>). Powyższa strona została wyposażona w różne funkcje pomagające odnaleźć konkretną decyzję w sprawie połączenia, w tym indeksy wyszukiwania według nazwy przedsiębiorstwa, numeru sprawy, daty i sektora,
- w formie elektronicznej na stronie internetowej EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu/homepage.html?locale=pl>) jako dokument nr 32014M7341. Strona EUR-Lex zapewnia internetowy dostęp do europejskiego prawa.

⁽¹⁾ Dz.U. L 24 z 29.1.2004, s. 1.

III

(Akty przygotowawcze)

EUROPEJSKI BANK CENTRALNY

OPINIA EUROPEJSKIEGO BANKU CENTRALNEGO

z dnia 24 czerwca 2014 r.

w sprawie projektu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie zgłaszania transakcji finansowania papierów wartościowych oraz przejrzystości tych transakcji

(CON/2014/49)

(2014/C 336/04)

Wprowadzenie i podstawa prawna

W dniach 18 marca 2014 r. i 27 marca 2014 r. Europejski Bank Centralny (EBC) otrzymał wniosek, odpowiednio, Parlamentu Europejskiego i Rady, o wydanie opinii w sprawie projektu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie zgłaszania transakcji finansowania papierów wartościowych oraz przejrzystości tych transakcji ⁽¹⁾ (zwanego dalej „projektem rozporządzenia”).

Właściwość EBC do wydania opinii wynika z art. 127 ust. 4 oraz art. 282 ust. 5 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, jako że projekt rozporządzenia zawiera postanowienia mające wpływ na przyczynianie się Europejskiego Systemu Banków Centralnych (ESBC) do należytego wykonywania polityk w odniesieniu do stabilności systemu finansowego, zgodnie z art. 127 ust. 5 Traktatu. Rada Prezesów wydała niniejszą opinię zgodnie ze zdaniem pierwszym art. 17 ust. 5 Regulaminu Europejskiego Banku Centralnego.

1. Uwagi ogólne

EBC zasadniczo z zadowoleniem przyjmuje projekt rozporządzenia, jako że jego celem jest zwiększenie stopnia bezpieczeństwa i przejrzystości rynku finansowego, zgodnie z zaleceniami wydanymi przez Radę Stabilności Finansowej (FSB) i zatwierdzonymi we wrześniu 2013 r. przez przywódców państw grupy G-20 ⁽²⁾. Projekt rozporządzenia wprowadza rozwiązania w trzech obszarach: 1) szczegóły transakcji muszą być przekazywane do repozytoriów transakcji, a właściwe organy oraz odpowiednie organy Unii muszą mieć bezpośredni i natychmiastowy dostęp do tych szczegółowych informacji, co ułatwi monitorowanie powstawania ryzyk systemowych związanych z transakcjami finansowania papierów wartościowych, które w rozumieniu projektu rozporządzenia obejmują transakcje odkupu, udzielanie i zaciąganie pożyczek papierów wartościowych lub towarów, a także inne transakcje o równoważnym skutku gospodarczym i podobnym ryzyku, w szczególności transakcje zwrotne kupno-sprzedaż (buy-sell back) lub sprzedaż-kupno (sell-buy back); 2) informacje dotyczące transakcji finansowania papierów wartościowych muszą być ujawniane inwestorom, których aktywa są zaangażowane w te transakcje lub w inne struktury finansowania o skutkach równoważnych do transakcji finansowania papierów wartościowych; oraz 3) musi istnieć przejrzystość postanowień umownych dotyczących działalności w zakresie lombardowania. EBC uważa, że nowe jednolite zasady dotyczące zgłaszania transakcji finansowania papierów wartościowych oraz przejrzystości tych transakcji, jak również postanowienia dotyczące lombardowania, mogą odgrywać istotną rolę w zwiększeniu stabilności finansowej w Unii. Ponadto projekt rozporządzenia powinien brać pod uwagę prace grupy ekspertów FSB ds. danych w zakresie rynków transakcji finansowania papierów wartościowych, która została ustanowiona w celu opracowania zaleceń dotyczących zbierania i agregowania danych na poziomie globalnym zgodnie z zaleceniami FSB i która stworzy propozycje standardów i procedur do końca 2014 r. ⁽³⁾. W szczególności, EBC formułuje następujące uwagi:

⁽¹⁾ COM(2014) 40 final.

⁽²⁾ „Strengthening Oversight and Regulation of Shadow Banking; Policy Framework for Addressing Shadow Banking Risks in Securities Lending and Repos” (zwane dalej „zaleceniami FSB”), 29 sierpnia 2013 r., dostępne na stronie internetowej FSB pod adresem <http://www.financialstabilityboard.org/>

⁽³⁾ Zob. zalecenia FSB nr 2 i 3.

2. Uwagi szczegółowe

2.1. Wyłączenia od obowiązków w zakresie przejrzystości i zgłaszania dotyczące transakcji banków centralnych

Projektowane ramy regulujące przejrzystość i obowiązek zgłaszania transakcji nie ustanawiają wyjątków w odniesieniu do transakcji, w których kontrahentem jest bank należący do ESBC⁽¹⁾.

W tym względzie EBC zwraca uwagę, że choć zgłaszanie i przejrzystość transakcji dokonywanych przez banki centralne w ramach ich statutowych celów i zadań nie prowadziłyby do osiągnięcia większej przejrzystości rynku, to skuteczność takich operacji, zwłaszcza w dziedzinie polityki pieniężnej czy operacji walutowych, a zatem wykonywanie przez banki centralne tych zadań, które opiera się na terminowości i poufności – mogłoby zostać poważnie naruszone poprzez zgłaszanie i przejrzystość informacji o takich transakcjach.

Wymóg, zgodnie z którym kontrahenci transakcji, których członek ESBC jest stroną, muszą przekazywać wszystkie powiązane szczegółowe informacje repozytoriom transakcji może naruszać zasady poufności EBC i krajowych banków centralnych (KBC) oraz podważać celowość immunitetów przyznanych EBC na podstawie Traktatu, w tym przede wszystkim nietykalność archiwów EBC i komunikacji służbowej⁽²⁾. Z tych względów transakcje finansowania papierów wartościowych, w których kontrahentem jest bank centralny z ESCB, powinny zostać wyłączone ze stosowania obowiązków w zakresie zgłaszania i przejrzystości transakcji.

EBC stanowczo zaleca wprowadzenie do projektu rozporządzenia wyłączenia dotyczącego transakcji⁽³⁾. Niewprowadzenie takiego wyłączenia miałyby taki sam efekt, jak nałożenie takich obowiązków w zakresie zgłaszania i przejrzystości transakcji na ESBC jako taki.

2.2. Doprecyzowanie dotyczące uprawnienia Komisji do modyfikowania wykazu wyłączeń

Ponadto niezbędne jest doprecyzowanie art. 2 ust. 3 projektu rozporządzenia, który przyznaje Komisji uprawnienie do modyfikowania wykazu wyłączeń w art. 2 ust. 2 w drodze aktów delegowanych. EBC jest zdania, że art. 2 ust. 3 powinien zawierać bezpośrednie odesłanie do możliwości rozszerzenia wykazu wyłączeń poprzez uwzględnienie banków centralnych państw trzecich⁽⁴⁾.

2.3. Lombardowanie

„Lombardowanie” w rozumieniu projektu rozporządzenia oznacza „wykorzystanie przez kontrahenta otrzymanych jako zabezpieczenie instrumentów finansowych we własnym imieniu i na własny rachunek lub na rachunek innego kontrahenta”⁽⁵⁾. Projekt rozporządzenia stanowi, iż kontrahent otrzymujący instrumenty finansowe jako zabezpieczenie będzie mógł dokonać ich lombardowania wyłącznie za wyraźną zgodą kontrahenta przekazującego zabezpieczenie i tylko po dokonaniu transferu zabezpieczenia na swój własny rachunek⁽⁶⁾.

EBC z zadowoleniem przyjmuje wymogi w zakresie zgłaszania transakcji finansowania papierów wartościowych zawarte w art. 4, w tym wymóg zgłaszania szczegółowych informacji odnośnie do złożonego zabezpieczenia, w szczególności gdy jest ono dostępne do lombardowania lub jego lombardowanie zostało wykonane. Ponadto EBC z zadowoleniem przyjmuje wymogi w zakresie przejrzystości postanowień umownych zawarte w art. 15 projektu rozporządzenia. Jednak w celu zapewnienia spójności EBC proponuje ujednolicenie terminologii użytej w projekcie rozporządzenia w możliwie najszerszym zakresie z zaleceniami FSB⁽⁷⁾, a zatem stosowanie terminu „ponowne wykorzystanie” zamiast terminu „lombardowanie”, który lepiej oddaje szeroki zakres transakcji objętych zakresem projektu rozporządzenia i zagwarantuje pewność prawną dla uczestników rynku. EBC przedstawił propozycje zmian w tym zakresie⁽⁸⁾.

⁽¹⁾ Art. 2 ust. 2 projektu rozporządzenia ustanawia jedynie wyłączenie podmiotowe dotyczące członków ESBC, innych organów państw członkowskich pełniących podobne funkcje, innych unijnych organów publicznych, którym powierzono zarządzanie długiem publicznym lub które uczestniczą w takim zarządzaniu, oraz Banku Rozrachunków Międzynarodowych (BIS). Kontrahenci transakcji banków centralnych ESBC nie są w sposób wyraźny wyłączeni z obowiązków w zakresie przejrzystości i zgłaszania transakcji wynikających z art. 4, 13, 14 i 15 projektu rozporządzenia.

⁽²⁾ Zob. art. 343 Traktatu i art. 39 Statutu Europejskiego Systemu Banków Centralnych i Europejskiego Banku Centralnego (zwanego dalej „Statutem ESBC”) oraz art. 2, 5 i 22 Protokołu w sprawie przywilejów i immunitetów Unii Europejskiej.

⁽³⁾ Zob. zmianę nr 7 w załączniku do niniejszej opinii. Por. pkt 7.2 opinii CON/2012/21 oraz art. 1 ust. 6–8 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 600/2014 z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych oraz zmieniającego rozporządzenie (EU) nr 648/2012 (Dz.U. L 173 z 12.6.2014, s. 84). Opinie EBC są publikowane na stronie internetowej EBC pod adresem: www.ecb.europa.eu

⁽⁴⁾ Zob. zmianę nr 8 w załączniku do niniejszej opinii. Doprecyzowanie to byłoby spójne z art. 1 ust. 6 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 z dnia 4 lipca 2012 r. w sprawie instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, kontrahentów centralnych i repozytoriów transakcji (Dz.U. L 201 z 27.7.2012, s. 1) oraz art. 1 ust. 9 rozporządzenia (UE) nr 600/2014.

⁽⁵⁾ Art. 3 ust. 7 projektu rozporządzenia.

⁽⁶⁾ Art. 15 projektu rozporządzenia.

⁽⁷⁾ Zob. zalecenie FSB nr 7.

⁽⁸⁾ Zob. zmianę nr 10 w załączniku do niniejszej opinii. Zob. także zmiany 2–6, 11 i 16.

Odnosnie do wymogów w zakresie przejrzystości postanowień umownych projekt rozporządzenia nie rozróżnia zabezpieczenia przeniesionego na podstawie „uzgodnień dotyczących zabezpieczeń finansowych polegających na przeniesieniu tytułu” oraz udostępnionego na podstawie „uzgodnień dotyczących zabezpieczeń finansowych w formie gwarancji” w rozumieniu dyrektywy 2002/47/WE⁽¹⁾. W ramach uzgodnień dotyczących zabezpieczeń finansowych polegających na przeniesieniu tytułu dający zabezpieczenie przenosi na przyjmującego zabezpieczenie pełne prawo własności lub tytuł do zabezpieczenia finansowego. Natomiast w ramach uzgodnień dotyczących zabezpieczeń finansowych w formie gwarancji dający zabezpieczenie składa zabezpieczenie finansowe w postaci gwarancji udzielonej przyjmującemu zabezpieczenie lub na jego rzecz, w związku z czym pełne lub ograniczone prawo własności albo pełny tytuł do zabezpieczenia finansowego nadal przysługuje dającemu zabezpieczenie w momencie ustanowienia zabezpieczenia. Z perspektywy stabilności finansowej szeroki zakres projektu rozporządzenia powinien, co do zasady, zostać przyjęty z uznaniem. Mając jednak na uwadze postanowienia dyrektywy 2002/47/WE, przyjmujący zabezpieczenie nie powinien podlegać ograniczeniom w zakresie korzystania z pełnego prawa własności lub tytułu do zabezpieczenia finansowego po dokonaniu uzgodnień dotyczących zabezpieczeń finansowych polegających na przeniesieniu tytułu. Podczas gdy kontrahent otrzymujący zabezpieczenie powinien niezależnie od powyższego być zobowiązany do przestrzegania pozostałych wymogów, o których mowa w art. 15 projektu rozporządzenia, należy wyjaśnić, że dokonanie uzgodnień dotyczących zabezpieczeń finansowych polegających na przeniesieniu tytułu samo w sobie zakłada zgodę na ponowne wykorzystanie aktywów oraz że niespełnienie wymogów, o których mowa w art. 15, nie wpłynie na skuteczność lub wykonalność transakcji finansowania papierów wartościowych i kontrahent otrzymujący zabezpieczenie może jedynie podlegać sankcjom o charakterze administracyjnym, o których mowa w projekcie rozporządzenia. EBC przedstawił propozycje zmian w tym zakresie⁽²⁾.

EBC zauważa, że projekt rozporządzenia skupia się wyłącznie na wprowadzeniu wymogów w zakresie zgłaszania i przejrzystości. Ostatni kryzys finansowy wskazał jednak na poważne ryzyka dotyczące stabilności finansowej, które mogą powstać z tytułu ponownego wykorzystania oraz lombardowania aktywów klientów: mogą one zwiększyć ryzyko zarażenia, przyczynić się do nadmiernego wzrostu dźwigni finansowej w systemie finansowym oraz zwiększyć ryzyko paniki bankowej w odniesieniu do poszczególnych instytucji. W tym kontekście zwraca się uwagę na rekomendacje poczynione na poziomie międzynarodowym przez FSB w celu wprowadzenia ograniczeń dotyczących: 1) lombardowania aktywów klientów na potrzeby finansowania działalności pośrednika prowadzonej na własny rachunek; oraz 2) podmiotów, którym zezwala się na udział w lombardowaniu aktywów klientów⁽³⁾. Co więcej, nie jest wykluczone podjęcie dalszych środków wewnątrz Unii. W związku z powyższym EBC dostrzega wagę dokonania z perspektywy Komisji oceny potrzeby wprowadzenia dalszych środków regulacyjnych, które wychodziłyby ponad proponowane wymogi w zakresie przejrzystości i zgłaszania transakcji, w tym ograniczeń ilościowych dotyczących ponownego wykorzystania oraz lombardowania aktywów klientów, które mogłyby zostać wdrożone w przyszłym akcie prawnym. Należy przeprowadzić gruntowną analizę kosztów i korzyści celem zapewnienia, aby takie limity ilościowe nie wpłynęły negatywnie na rynki transakcji finansowania papierów wartościowych.

2.4. Warunki zgłaszania danych dotyczących transakcji finansowania papierów wartościowych

Wykonywanie przez EBC, wspomagany przez KBC, zadań ESBC oraz monitorowanie rynków finansowych i działalności finansowej w strefie euro wymaga zbierania wysokiej jakości informacji statystycznych⁽⁴⁾. W związku z tym szczegółowe informacje dotyczące transakcji przekazywane repozytoriom transakcji oraz, w określonych okolicznościach, Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych (ESMA), mają podstawowe znaczenie dla wykonywania swych zadań przez ESBC: 1) przyczyniania się do stabilności systemu finansowego na podstawie art. 127 ust. 5 Traktatu poprzez monitorowanie powstawania ryzyk systemowych związanych z transakcjami finansowania papierów wartościowych w systemie finansowym; 2) prowadzenia polityki pieniężnej; 3) analizy mechanizmu transmisji polityki pieniężnej; 4) sprawowania nadzoru nad infrastrukturami rynku finansowego⁽⁵⁾; oraz 5) udzielania analitycznego i statystycznego wsparcia Europejskiej Radzie ds. Ryzyka Systemowego zgodnie z postanowieniami rozporządzenia Rady (UE) nr 1096/2010⁽⁶⁾.

Mając na uwadze powyższe oraz w celu ograniczenia obowiązków sprawozdawczych spoczywających na uczestnikach rynku finansowego szczegóły dotyczące poszczególnych rodzajów transakcji finansowania papierów wartościowych podlegających zgłoszeniu, jak również format i częstotliwość składania zgłoszeń powinny ułatwiać korzystanie z tych informacji na potrzeby wykonywania zadań ESBC. EBC z zadowoleniem przyjmuje możliwość ścisłej współpracy z ESMA celem opracowania projektu standardów technicznych i wspierania ESMA w jej zadaniu.

Dodatkowo EBC zaleca, aby zgłaszanie szczegółów transakcji finansowania papierów wartościowych, ich zestawianie i udostępnianie ESBC odbywało się na najwyższym poziomie uszczegółowienia i w całkowicie wystandaryzowanej formie. W odniesieniu do danych podlegających zgłoszeniu EBC zaleca, aby standardy techniczne przygotowane

⁽¹⁾ Dyrektywa 2002/47/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 czerwca 2002 r. w sprawie uzgodnień dotyczących zabezpieczeń finansowych (Dz.U. L 168 z 27.6.2002, s. 43).

⁽²⁾ Zob. zmiany nr 10 i nr 19 w załączniku do niniejszej opinii.

⁽³⁾ Zob. zalecenie FSB nr 7.

⁽⁴⁾ Art. 5 Statutu ESBC.

⁽⁵⁾ Zob. opinię CON/2011/1.

⁽⁶⁾ Rozporządzenie Rady (UE) nr 1096/2010 z dnia 17 listopada 2010 r. w sprawie powierzenia Europejskiemu Bankowi Centralnemu szczególnych zadań w zakresie funkcjonowania Europejskiej Rady ds. Ryzyka Systemowego (Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 162).

na podstawie art. 4 ust. 7 projektu rozporządzenia wymagały podania szczegółów dotyczących poszczególnych aktywów wykorzystywanych jako zabezpieczenie oraz wartości nominalnej, waluty, rodzaju, jakości i wartości każdego aktywa podlegającego zgłoszeniu. Pomoże to w określeniu aktywów dostępnych do lombardowania lub których lombardowanie zostało wykonane, oraz usprawni automatyczne procedury zestawiania takich informacji. Standardy techniczne powinny również umożliwić zgłaszanie poszczególnych aktywów podlegających transakcjom udzielania i zaciągania pożyczek papierów wartościowych lub towarów. Poszczególne aktywa podlegają również zgłoszeniu w przypadku, gdy transakcje zabezpieczane są grupą aktywów, na przykład na podstawie portfolio lub z wykorzystaniem trójstronnych usług zarządzania zabezpieczeniem⁽¹⁾. Standardy techniczne powinny uwzględniać specyfikę techniczną takiej grupy aktywów oraz ich zmienny charakter, w szczególności w przypadku, gdy skład grupy aktywów podlega częstym zmianom. Należy odpowiednio dostosować sposób zgłaszania poszczególnych aktywów. Przykładowo, jedna z możliwości ułatwienia zgłaszania trójstronnych transakcji odkupu mogłaby polegać na umożliwieniu zgłaszania na koniec dnia poszczególnych aktywów wchodzących w skład grupy stanowiącej zabezpieczenie transakcji. Zgłaszanie za pośrednictwem właściwych infrastruktur rynku finansowego może przyczynić się do usprawnienia technicznych możliwości zgłaszania (w tym w zakresie danych dotyczących poszczególnych aktywów stanowiących zabezpieczenie) oraz byłoby zgodne z art. 4 ust. 1 projektu rozporządzenia, który umożliwia kontrahentom zlecenie zgłaszania szczegółowych informacji dotyczących transakcji finansowania papierów wartościowych.

EBC sugeruje ponadto, aby standardy techniczne wymagały od kontrahentów zgłaszania dodatkowych danych w celu wspierania bardziej kompleksowego monitorowania na potrzeby stabilności finansowej oraz celem wykonywania przedstawionych powyżej zadań ESBC, mając na uwadze między innymi osiągnięcia międzynarodowe, takie jak dotychczasowe prace FSB.

Projekt rozporządzenia wymaga zgłaszania szczegółów transakcji finansowania papierów wartościowych nie później niż w dniu roboczym następującym po zawarciu, zmianie lub zakończeniu transakcji. W celu zapewnienia właściwej jakości danych oraz poprawności i kompletności wszelkich szczegółów EBC zaleca rozważenie konieczności nałożenia na kontrahentów wymogu dodatkowego, rzadszego zgłaszania transakcji, które nie są jeszcze wymagalne. Takie dodatkowe wymogi sprawozdawcze powinny mieć na celu ograniczenie gromadzenia się w czasie błędów dotyczących szczegółów zgłaszanych transakcji finansowania papierów wartościowych i pozostaną zgodne z zaleceniem FSB dotyczącym zbierania regularnych danych punktowych sald⁽²⁾.

EBC stanowczo zaleca, aby standardy techniczne, o których mowa w projekcie rozporządzenia, wymagały uwzględnienia w zgłaszanych danych właściwych numerów identyfikacyjnych poprzez wykorzystanie obecnych i przyszłych standardów uzgodnionych na poziomie międzynarodowym. ESMA powinna wprowadzić obowiązek posługiwania się takimi identyfikatorami w stosunku do wszystkich kontrahentów, którzy objęci są zakresem projektu rozporządzenia, w szczególności powinno to dotyczyć używania międzynarodowego numeru identyfikującego papierów wartościowych (ISIN), międzynarodowego identyfikatora podmiotów prawnych (LEI) oraz niepowtarzalnego identyfikatora transakcji⁽³⁾.

Po pierwsze, numer ISIN, który jest przypisany do papierów wartościowych i w sposób niepowtarzalny identyfikuje emisję papierów wartościowych, powinien być powołany w przypadku zgłaszania instrumentów zabezpieczających o charakterze niepieniężnym.

Po drugie, celem zapewnienia spójności oraz na potrzeby dostarczenia narzędzia do właściwego zestawiania danych, wszystkie strony transakcji finansowych powinny być identyfikowane za pomocą niepowtarzalnego kodu. Na te potrzeby EBC wspiera wykorzystanie globalnego systemu LEI wprowadzonego przez Europejski Urząd Nadzoru Bankowego (EUNB), oraz ESMA⁽⁴⁾ w sposób zgodny z zaleceniami FSB⁽⁵⁾. Pomimo iż globalny system LEI nie jest jeszcze w pełni funkcjonalny, art. 4 ust. 8 projektu rozporządzenia odnosi się do potrzeby zastosowania identyfikatora LEI w standardach technicznych, w szczególności w kontekście wykorzystania identyfikatorów pre-LEI w ramach tymczasowego międzynarodowego systemu LEI, który działa obecnie⁽⁶⁾. Wykorzystanie systemu LEI oraz pre-LEI ułatwi zbieranie danych oraz ich agregację na poziomie globalnym, w szczególności przyczyni się do wyeliminowania podwójnego ewidencjonowania transakcji zgłaszanych w różnych państwach.

⁽¹⁾ Zob. zmianę nr 11 w załączniku do niniejszej opinii.

⁽²⁾ Zob. zalecenie FSB nr 2.

⁽³⁾ Zob. zmianę nr 12 w załączniku do niniejszej opinii.

⁽⁴⁾ Zob. zalecenie EBC w sprawie wykorzystania identyfikatora podmiotów prawnych (LEI) (EBA/REC/2014/01) z dnia 29 stycznia 2014 r., dostępne na stronie internetowej EBA pod adresem: <http://www.eba.europa.eu/>, oraz dokument dotyczący pytań i odpowiedzi pt. „Implementation of the Regulation (EU) No 648/2012 on OTC derivatives, central counterparties and trade repositories (EMIR)” (ESMA/2013/1527) z dnia 22 października 2013, s. 45, dostępny na stronie internetowej EBA pod adresem <http://www.esma.europa.eu/>

⁽⁵⁾ Zob. dokument „A Global Legal Entity Identifier for Financial Markets” z dnia 8 czerwca 2012 r., dostępny na stronie internetowej FSB pod adresem: <http://www.financialstabilityboard.org/>

⁽⁶⁾ Zob. dokument „LEI Regulatory Oversight Committee (ROC): 1st progress note on the Global LEI Initiative” z dnia 8 marca 2013 r. dostępny na stronie internetowej LEI ROC pod adresem <http://www.leiroc.org/>. Tymczasowy międzynarodowy system LEI został uruchomiony w styczniu 2013 r., podczas gdy komitet regulacji nadzorczych LEI (LEI ROC) zaakceptował jako zgodne pod względem międzynarodowym wszystkie identyfikatory pre-LEI wydane przez tymczasowe lokalne jednostki operacyjne (pre-LOU).

Po trzecie, wobec braku uzgodnionych regulacji na szczeblu międzynarodowym, EBC stanowczo zaleca rozwój przez ESMA niepowtarzalnego identyfikatora transakcji na szczeblu europejskim. Ma to szczególne znaczenie na potrzeby powiązania informacji o tych samych transakcjach zgłaszanych przez dwóch lub większą liczbę kontrahentów, jak również warunków koniecznych do zapewnienia integralności informacji dostarczanych przez kontrahentów, przykładowo celem uniknięcia pominięć oraz podwójnej ewidencji transakcji.

Ważne jest również zapewnienie ESBC właściwego dostępu do pełnych, w pełni wystandaryzowanych oraz szczegółowych informacji zbieranych przez repozytoria transakcji w formacie, który wspiera wykonywanie zadań ESBC ⁽¹⁾. Jeżeli ESMA uważa to za konieczne i właściwe, powinna mieć możliwość uwzględnienia w projekcie standardów technicznych procedur umożliwiających repozytoriom transakcji weryfikację kompletności i poprawności zgłaszanych im danych, w szczególności w sytuacji, w której repozytorium transakcji wykryje brakujące, niekompletne lub niespójne informacje ⁽²⁾. Powyższe nie stoi na przeszkodzie uprawnieniom właściwych organów do nakładania sankcji oraz innych środków administracyjnych na kontrahentów na podstawie rozdziału VIII projektu rozporządzenia.

Po przyjęciu tych standardów technicznych zgodnie z procedurą określoną w rozporządzeniu (UE) nr 1095/2010 ⁽³⁾ ważna jest ich okresowa aktualizacja mająca na celu właściwe odzwierciedlenie zdarzeń na rynku w celu zapewnienia większej skuteczności ram regulacyjnych oraz pełnego wdrożenia jednolitego europejskiego zbioru zasad.

Standardy techniczne przyjęte na podstawie unijnych przepisów dotyczących transakcji finansowych, takie jak rozporządzenie (UE) nr 648/2012, mogą również wymagać dostosowania do standardów technicznych przyjętych na podstawie projektu rozporządzenia. Przyczyni się to do ograniczenia obowiązków sprawozdawczych ciążących na kontrahentach, zapewniając jednocześnie, aby takie raporty rzeczywiście zawierały szczegółowe informacje, o których mowa w art. 4 projektu rozporządzenia. Dostosowanie takie powinno mieć na uwadze zapewnienie kompleksowego monitorowania transakcji finansowania papierów wartościowych, w szczególności spójności szczegółów i formatów tych transakcji zgłaszanych na podstawie art. 4 ust. 6 projektu rozporządzenia.

Sporządzono we Frankfurcie nad Menem dnia 24 czerwca 2014 r.

Mario DRAGHI

Prezes EBC

⁽¹⁾ Zob. zmianę nr 15 w załączniku do niniejszej opinii.

⁽²⁾ Zob. zmianę nr 13 w załączniku do niniejszej opinii.

⁽³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1095/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych), zmiany decyzji nr 716/2009/WE i uchylecia decyzji Komisji 2009/77/WE (Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 84).

ZAŁĄCZNIK

Propozycje zmian

Tekst proponowany przez Komisję	Zmiany proponowane przez EBC ⁽¹⁾
---------------------------------	---

Zmiana nr 1

Motyw 9

„W konsekwencji informacje na temat ryzyk związanych z rynkami transakcji finansowania papierów wartościowych będą przechowywane centralnie i będą łatwo i bezpośrednio dostępne dla, między innymi, Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych (ESMA), Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego (EUNB), Europejskiego Urzędu Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych (EIOPA), odpowiednich właściwych organów, Europejskiej Rady ds. Ryzyka Systemowego (ERRS) i odpowiednich banków centralnych Europejskiego Systemu Banków Centralnych (ESBC), w tym Europejskiego Banku Centralnego (EBC), do celów identyfikowania i monitorowania ryzyk dla stabilności finansowej związanych z działalnością prowadzoną przez regulowane i nieregulowane podmioty w ramach równoległego systemu bankowego. Opracowując regulacyjne standardy techniczne przewidziane w niniejszym rozporządzeniu lub proponując ich zmiany, ESMA powinien uwzględnić istniejące standardy ustanowione na podstawie art. 9 rozporządzenia (UE) nr 648/2012 i regulujące repozytoria transakcji w odniesieniu do kontraktów pochodnych oraz uwzględnić ich rozwój w przyszłości, jak również powinien dążyć do zapewnienia, by odpowiednie właściwe organy, ERRS oraz odpowiednie banki centralne należące do ESBC, w tym EBC, miały bezpośredni i natychmiastowy dostęp do wszystkich informacji niezbędnych im do wykonywania swoich obowiązków.”

„W konsekwencji informacje na temat ryzyk związanych z rynkami transakcji finansowania papierów wartościowych będą przechowywane centralnie i będą łatwo i bezpośrednio dostępne dla, między innymi, Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych (ESMA), Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego (EUNB), Europejskiego Urzędu Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych (EIOPA), odpowiednich właściwych organów, Europejskiej Rady ds. Ryzyka Systemowego (ERRS) i odpowiednich banków centralnych Europejskiego Systemu Banków Centralnych (ESBC), w tym Europejskiego Banku Centralnego (EBC), do celów identyfikowania i monitorowania ryzyk dla stabilności finansowej związanych z działalnością prowadzoną przez regulowane i nieregulowane podmioty w ramach równoległego systemu bankowego. Opracowując regulacyjne standardy techniczne przewidziane w niniejszym rozporządzeniu lub proponując ich zmiany, ESMA powinien uwzględnić istniejące standardy ustanowione na podstawie art. 9 rozporządzenia (UE) nr 648/2012 i regulujące repozytoria transakcji w odniesieniu do kontraktów pochodnych oraz uwzględnić ich rozwój w przyszłości, jak również powinien dążyć do zapewnienia, by odpowiednie właściwe organy, ERRS oraz odpowiednie banki centralne należące do ESBC, w tym EBC, miały bezpośredni i natychmiastowy dostęp do wszystkich informacji niezbędnych im do wykonywania swoich obowiązków, **w tym obowiązków dotyczących definiowania i realizacji polityki pieniężnej oraz sprawowania nadzoru nad infrastrukturami rynku finansowego.**”

Uzasadnienie

Szczegółowe informacje dotyczące transakcji przekazywane repozytorium transakcji oraz, w określonych okolicznościach, ESMA, mają podstawowe znaczenie dla wykonywania swych zadań przez ESBC. Wykorzystywanie tych informacji w takim celu powinno zostać uwzględnione w tekście projektu rozporządzenia. Zob. pkt 2.4 niniejszej opinii.

Zmiana nr 2

Motyw 17

„Lombardowanie zapewnia płynność i umożliwia kontrahentom zmniejszenie kosztów finansowania. Prowadzi ono jednak do powstawania złożonych łańcuchów zabezpieczeń między tradycyjną bankowością a równoległym systemem bankowym, co stwarza zagrożenia dla stabilności finansowej. Brak przejrzystości co do zakresu, w jakim instrumenty finansowe przekazane jako zabezpieczenie zostały lombardowane, oraz co do związanych z tym zagrożeń w przypadku upadłości może prowadzić do spadku zaufania do kontrahentów oraz zwiększyć ryzyka dla stabilności finansowej.”

„~~Lombardowanie~~ **Ponowne wykorzystanie** zapewnia płynność i umożliwia kontrahentom zmniejszenie kosztów finansowania. Prowadzi ono jednak do powstawania złożonych łańcuchów zabezpieczeń między tradycyjną bankowością a równoległym systemem bankowym, co stwarza zagrożenia dla stabilności finansowej. Brak przejrzystości co do zakresu, w jakim instrumenty finansowe przekazane jako zabezpieczenie zostały ~~lombardowane~~ **ponownie wykorzystane**, oraz co do związanych z tym zagrożeń w przypadku upadłości może prowadzić do spadku zaufania do kontrahentów oraz zwiększyć ryzyka dla stabilności finansowej.”

Uzasadnienie

Niniejsza zmiana ma na celu zapewnienie spójności z wprowadzeniem do projektu rozporządzenia terminu „ponowne wykorzystanie”. Zob. zmianę nr 10 oraz pkt 2.3 niniejszej opinii.

Tekst proponowany przez Komisję	Zmiany proponowane przez EBC ⁽¹⁾
---------------------------------	---

Zmiana nr 3

Motyw 18

„W niniejszym rozporządzeniu ustanowiono w odniesieniu do lombardowania wymogi dotyczące informowania kontrahentów, co nie wyklucza stosowania przepisów sektorowych dostosowanych do określonych podmiotów, struktur i sytuacji. Zatem przewidziane w niniejszym rozporządzeniu przepisy dotyczące lombardowania powinny obowiązywać, przykładowo, w stosunku do funduszy i depozytariuszy jedynie w takim stopniu, w jakim ramy prawne dla funduszy inwestycyjnych, stanowiące *lex specialis* i mające pierwszeństwo przed przepisami niniejszego rozporządzenia, nie przewidują bardziej surowych przepisów dotyczących dalszego wykorzystywania zabezpieczenia. W szczególności niniejsze rozporządzenie nie powinno naruszać żadnych przepisów ograniczających możliwość lombardowania przez kontrahentów instrumentów finansowych, które zostały przekazane jako zabezpieczenie przez kontrahentów lub inne osoby.”

„W niniejszym rozporządzeniu ustanowiono w odniesieniu do ~~lombardowania~~ **ponownego wykorzystania** wymogi dotyczące informowania kontrahentów, co nie wyklucza stosowania przepisów sektorowych dostosowanych do określonych podmiotów, struktur i sytuacji. Zatem przewidziane w niniejszym rozporządzeniu przepisy dotyczące ~~lombardowania~~ **ponownego wykorzystania** powinny obowiązywać, przykładowo, w stosunku do funduszy i depozytariuszy jedynie w takim stopniu, w jakim ramy prawne dla funduszy inwestycyjnych, stanowiące *lex specialis* i mające pierwszeństwo przed przepisami niniejszego rozporządzenia, nie przewidują bardziej surowych przepisów dotyczących dalszego wykorzystywania zabezpieczenia. W szczególności niniejsze rozporządzenie nie powinno naruszać żadnych przepisów ograniczających możliwość ~~lombardowania~~ **ponownego wykorzystania** przez kontrahentów instrumentów finansowych, które zostały przekazane jako zabezpieczenie przez kontrahentów lub inne osoby. **Zawarta w niniejszym rozporządzeniu definicja terminu »ponowne wykorzystanie« ma na celu uzyskanie spójności z zaleceniami FSB. Definicja ponownego wykorzystania obejmuje pojęcie lombardowania w rozumieniu zaleceń FSB, bez uszczerbku dla potrzeby zdefiniowania tego terminu w przyszłych inicjatywach ustawodawczych UE.**”

Uzasadnienie

Niniejsza zmiana ma na celu zapewnienie spójności z wprowadzeniem do projektu rozporządzenia terminu „ponowne wykorzystanie”. Zob. zmianę nr 10 oraz pkt 2.3 niniejszej opinii.

Zmiana nr 4

Motyw 24

„Zgodnie z zasadą proporcjonalności konieczne i właściwe jest zapewnienie przejrzystości określonych rodzajów działalności rynkowej, takich jak transakcje finansowania papierów wartościowych, lombardowanie oraz, w stosownych przypadkach, inne struktury finansowania, jak również umożliwienie monitorowania i identyfikacji związanych z nimi zagrożeń dla stabilności finansowej. Niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tych celów, zgodnie z art. 5 ust. 4 Traktatu o Unii Europejskiej.”

„Zgodnie z zasadą proporcjonalności konieczne i właściwe jest zapewnienie przejrzystości określonych rodzajów działalności rynkowej, takich jak transakcje finansowania papierów wartościowych, ~~lombardowanie~~ **ponowne wykorzystanie** oraz, w stosownych przypadkach, inne struktury finansowania, jak również umożliwienie monitorowania i identyfikacji związanych z nimi zagrożeń dla stabilności finansowej. Niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tych celów, zgodnie z art. 5 ust. 4 Traktatu o Unii Europejskiej.”

Uzasadnienie

Niniejsza zmiana ma na celu zapewnienie spójności z wprowadzeniem do projektu rozporządzenia terminu „ponowne wykorzystanie”. Zob. zmianę nr 10 oraz pkt 2.3 niniejszej opinii.

Tekst proponowany przez Komisję	Zmiany proponowane przez EBC ⁽¹⁾
---------------------------------	---

Zmiana nr 5

Artykuł 1

„Niniejsze rozporządzenie ustanawia przepisy dotyczące przejrzystości transakcji finansowania papierów wartościowych, innych struktur finansowania oraz lombardowania.”

„Niniejsze rozporządzenie ustanawia przepisy dotyczące przejrzystości transakcji finansowania papierów wartościowych, innych struktur finansowania oraz ~~lombardowania~~ **ponownego wykorzystania**.”

Uzasadnienie

Niniejsza zmiana ma na celu zapewnienie spójności z wprowadzeniem do projektu rozporządzenia terminu „ponowne wykorzystanie”. Zob. zmianę nr 10 oraz pkt 2.3 niniejszej opinii.

Zmiana nr 6

Artykuł 2 ust. 1 lit. d)

„d) kontrahentów dokonujących lombardowania z siedzibą:

- 1) w Unii, w tym do wszystkich ich oddziałów bez względu na to, gdzie są zlokalizowane;
- 2) w państwie trzecim, w następujących przypadkach:
 - (i) lombardowanie ma miejsce w ramach działalności oddziału zlokalizowanego w UE;
 - (ii) lombardowanie dotyczy instrumentów finansowych przekazanych jako zabezpieczenie przez kontrahenta z siedzibą w Unii lub przez zlokalizowany w Unii oddział kontrahenta z siedzibą w państwie trzecim.”

„d) kontrahentów dokonujących ~~lombardowania~~ **ponownego wykorzystania** z siedzibą:

- 1) w Unii, w tym do wszystkich ich oddziałów bez względu na to, gdzie są zlokalizowane;
- 2) w państwie trzecim, w następujących przypadkach:
 - (i) ~~lombardowanie~~ **ponowne wykorzystanie** ma miejsce w ramach działalności oddziału zlokalizowanego w UE;
 - (ii) ~~lombardowanie~~ **ponowne wykorzystanie** dotyczy instrumentów finansowych przekazanych jako zabezpieczenie przez kontrahenta z siedzibą w Unii lub przez zlokalizowany w Unii oddział kontrahenta z siedzibą w państwie trzecim.”

Uzasadnienie

Niniejsza zmiana ma na celu zapewnienie spójności z wprowadzeniem do projektu rozporządzenia terminu „ponowne wykorzystanie”. Zob. zmianę nr 10 oraz pkt 2.3 niniejszej opinii.

Zmiana nr 7

Artykuł 2 ust. 2a

Brak tekstu.

„Niniejsze rozporządzenie nie ma zastosowania do transakcji, w których kontrahentami są organy wskazane w ust. 2.”

Uzasadnienie

Wyłączenie podmiotowe członków ESBC z zakresu zastosowania projektu rozporządzenia nie zapewnia wyłączenia transakcji, w których kontrahentami są członkowie ESBC, z obowiązków w zakresie zgłaszania i przejrzystości transakcji. Dlatego niezbędne jest wprowadzenie powyższego nowego ustępu. Zob. pkt 2.1 niniejszej opinii.

Tekst proponowany przez Komisję	Zmiany proponowane przez EBC ⁽¹⁾
---------------------------------	---

Zmiana nr 8

Artykuł 2 ust. 3

„Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 27 w celu zmodyfikowania wykazu określonego w ust. 2 niniejszego artykułu.”

„Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 27 w celu zmodyfikowania wykazu określonego w ust. 2 niniejszego artykułu, **a w szczególności do rozszerzenia zakresu ust. 2 na banki centralne państw trzecich.**

W tym celu [w ciągu 12 miesięcy od publikacji niniejszego rozporządzenia] Komisja przedstawi Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie oceniające stosowanie niniejszego rozporządzenia do transakcji zawieranych przez banki centralne państw trzecich, które powinno:

- a) określać przepisy mające zastosowanie w danym państwie trzecim dotyczące ujawnienia na potrzeby regulacyjne transakcji banku centralnego, w tym transakcji zawartych przez członków ESBC w tych państwach trzecich; oraz**
- b) dokonywać oceny potencjalnego wpływu, jaki wymogi dotyczące ujawnienia na potrzeby regulacyjne mogą mieć na transakcje banków centralnych z państw trzecich.**

Jeżeli sprawozdanie zakończy się konkluzją, zgodnie z którą wyłączenie, o którym mowa w ust. 2, jest konieczne w odniesieniu do transakcji, w których kontrahentem jest bank centralny państwa trzeciego prowadzący politykę pieniężną, operacje walutowe lub operacje dotyczące stabilności finansowej, Komisja powinna zapewnić, by takie wyłączenie miało zastosowanie również do tego banku centralnego państwa trzeciego.”

Uzasadnienie

Niniejsza zmiana zmierza do zapewnienia zgodności z art. 1 ust. 9 rozporządzenia (UE) nr 600/2014. Zob. pkt 2.2 niniejszej opinii.

Zmiana nr 9

Artykuł 3 ust. 6 tiret trzecie

„transakcja finansowania papierów wartościowych» oznacza:

[...]

— każdą transakcję o równoważnym skutku gospodarczym i podobnym ryzyku, w szczególności transakcję zrotną kupno-sprzedaż (buy-sell back) lub sprzedaż-kupno (sell-buy back);”

„transakcja finansowania papierów wartościowych» oznacza:

[...]

— każdą transakcję o równoważnym skutku gospodarczym i podobnym ryzyku, w szczególności transakcję zrotną kupno-sprzedaż (buy-sell back) lub sprzedaż-kupno (sell-buy back) **lub transakcję swap o charakterze zabezpieczającym;**”

Uzasadnienie

Definicja transakcji finansowania papierów wartościowych powinna zostać poszerzona celem objęcia jej zakresem innego rodzaju transferu zabezpieczenia pomiędzy kontrahentami. Ułatwia to zgłaszanie i monitorowanie takich transakcji zgodnie z art. 4 projektu rozporządzenia, co ma znaczenie z perspektywy makroostrożnościowej, ponieważ transakcje takie mogą przyczyniać się do powstawania ryzyka systemowego.

Tekst proponowany przez Komisję	Zmiany proponowane przez EBC ⁽¹⁾
Zmiana nr 10 Artykuł 3 ust. 7	
„lombardowanie» oznacza wykorzystanie przez kontrahenta otrzymanych jako zabezpieczenie instrumentów finansowych we własnym imieniu i na własny rachunek lub na rachunek innego kontrahenta;»	„lombardowanie ponowne wykorzystanie» oznacza wykorzystanie przez kontrahenta otrzymanych jako zabezpieczenie instrumentów finansowych we własnym imieniu i na własny rachunek lub na rachunek innego kontrahenta;»
<i>Uzasadnienie</i> Niniejsza zmiana zmierza do odzwierciedlenia zgodności tej definicji z terminem „ponowne wykorzystanie” zawartym w zaleceniach FSB. Zob. pkt 2.3 niniejszej opinii.	
Zmiana nr 11 Artykuł 4 ust. 7	
„W celu zapewnienia spójnego stosowania niniejszego artykułu ESMA, w ścisłej współpracy z Europejskim Systemem Banków Centralnych (ESBC) i przy uwzględnieniu jego potrzeb, opracowuje projekt regulacyjnych standardów technicznych określających zakres szczegółowych informacji dla poszczególnych rodzajów transakcji finansowania papierów wartościowych, obejmujący co najmniej: a) tożsamość stron transakcji finansowania papierów wartościowych oraz, jeśli to inne podmioty, beneficjentów praw i obowiązków wynikających z tej transakcji; b) wartość nominalną, walutę, rodzaj, jakość i wartość zabezpieczenia, metodę przekazania zabezpieczenia, informację o tym, czy zabezpieczenie może być lombardowane oraz czy zostało lombardowane, ewentualne zabezpieczenie zastępcze, stawkę odkupu lub opłatę za udzielenie pożyczki, kontrahenta, redukcję wartości, datę waluty, termin zapadalności oraz najwcześniejszy termin wypowiedzenia. ESMA przedkłada Komisji projekt tych regulacyjnych standardów technicznych do dnia [12 miesięcy po opublikowaniu niniejszego rozporządzenia] r. Komisja jest uprawniona do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.”	„W celu zapewnienia spójnego stosowania niniejszego artykułu ESMA, w ścisłej współpracy z Europejskim Systemem Banków Centralnych (ESBC) i przy uwzględnieniu jego potrzeb, opracowuje projekt regulacyjnych standardów technicznych określających zakres szczegółowych informacji dla poszczególnych rodzajów transakcji finansowania papierów wartościowych, obejmujący co najmniej: a) tożsamość stron transakcji finansowania papierów wartościowych oraz, jeśli to inne podmioty, beneficjentów praw i obowiązków wynikających z tej transakcji; b) poszczególne aktywa wykorzystywane jako zabezpieczenie lub podlegające transakcjom udzielania i zaciągania pożyczek papierów wartościowych lub towarów, w tym, odpowiednio, poszczególne aktywa w sytuacjach transakcji zabezpieczanych grupami aktywów. Standardy techniczne powinny uwzględniać specyfikę techniczną grup aktywów celem ułatwienia ich zgłaszania; b)c) wartość nominalną, walutę, rodzaj, jakość i wartość poszczególnych aktywów wykorzystanych jako zabezpieczenia, metodę przekazania zabezpieczenia, informację o tym, czy zabezpieczenie może być lombardowane powtórnie wykorzystane oraz czy zostało lombardowane powtórnie wykorzystane, ewentualne zabezpieczenie zastępcze, stawkę odkupu lub opłatę za udzielenie pożyczki, kontrahenta, redukcję wartości, datę waluty, termin zapadalności oraz najwcześniejszy termin wypowiedzenia oraz segment rynku. Standardy techniczne powinny uwzględniać specyfikę techniczną grup aktywów celem ułatwienia ich zgłaszania. Tworząc te standardy techniczne, ESMA bierze pod uwagę uzgodnione na poziomie międzynarodowym rozwiązania i standardy. ESMA przedkłada Komisji projekt tych regulacyjnych standardów technicznych do dnia [12 miesięcy po opublikowaniu niniejszego rozporządzenia] r. Komisja jest uprawniona do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.”

Tekst proponowany przez Komisję	Zmiany proponowane przez EBC ⁽¹⁾
---------------------------------	---

Uzasadnienie

W celu zapewnienia wystarczającego poziomu standaryzacji oraz ułatwienia wykorzystania takich informacji na potrzeby wykonywania zadań ESBC konieczne jest jasne i szczegółowe wskazanie rodzajów transakcji finansowania papierów wartościowych, które podlegają zgłoszeniu repozytoriom transakcji, uwzględniając uzgodnione na poziomie międzynarodowym rozwiązania i standardy. Standardy techniczne powinny zapewniać kompleksowe zgłaszanie zabezpieczeń, w tym transakcji zabezpieczanych grupą aktywów, na przykład na podstawie portfolio lub z wykorzystaniem trójstronnych usług zarządzania zabezpieczeniem. Standardy techniczne powinny uwzględniać specyfikę techniczną takiej grupy aktywów oraz ich zmienny charakter, dostosowując odpowiednio wymogi sprawozdawcze.. Zob. pkt 2.4 niniejszej opinii.

Zmiana nr 12

Artykuł 4 ust. 8

„W celu zapewnienia jednolitych warunków stosowania ust. 1 ESMA, w ścisłej współpracy z ESBC i przy uwzględnieniu jego potrzeb, opracowuje projekt wykonawczych standardów technicznych określających format i częstotliwość zgłoszeń, o których mowa w ust. 1 i 3, dla poszczególnych rodzajów transakcji finansowania papierów wartościowych; ESMA przedkłada Komisji projekt tych wykonawczych standardów technicznych do dnia [12 miesięcy po opublikowaniu niniejszego rozporządzenia] r. Komisja jest uprawniona do przyjmowania wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.”	„W celu zapewnienia jednolitych warunków stosowania ust. 1 ESMA, w ścisłej współpracy z ESBC i przy uwzględnieniu jego potrzeb, opracowuje projekt wykonawczych standardów technicznych określających format i częstotliwość zgłoszeń, o których mowa w ust. 1 i 3, dla poszczególnych rodzajów transakcji finansowania papierów wartościowych; Tworząc te standardy techniczne, ESMA bierze pod uwagę uzgodnione na poziomie międzynarodowym rozwiązania i standardy. W szczególności format sprawozdań powinien obejmować między innymi następujące międzynarodowe standardy lub inne odpowiednie standardy opracowane w przyszłości: a) międzynarodowe identyfikatory podmiotów prawnych (LEI) lub, tymczasowo, identyfikatory pre-LEI; b) międzynarodowe numery identyfikujące papierów wartościowych (ISIN); c) niepowtarzalny identyfikator dla każdej transakcji. ESMA, w ścisłej współpracy z ESBC oraz w porozumieniu z uczestnikami rynku, określi warunki, na których niepowtarzalne identyfikatory transakcji będą opracowane, przypisane oraz utrzymywane, w razie potrzeby biorąc pod uwagę rozwiązania międzynarodowe. ESMA przedkłada Komisji projekt tych wykonawczych standardów technicznych do dnia [12 miesięcy po opublikowaniu niniejszego rozporządzenia] r. Komisja jest uprawniona do przyjmowania wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.”
---	---

Uzasadnienie

W celu zapewnienia dostatecznego poziomu standaryzacji oraz ułatwienia wykorzystania takich informacji na potrzeby wykonywania zadań ESBC konieczne jest jasne określenie szeregu aspektów dotyczących zawartości i formatu sprawozdań przedstawianych repozytoriom transakcji, uwzględniając identyfikatory międzynarodowe, takie jak międzynarodowe identyfikatory LEI oraz numery ISIN w celu zapewnienia, aby właściwe organy otrzymywały dane transakcji z koniecznymi atrybutami oraz we właściwych formatach ich przekazywania. Dodatkowo, wobec braku uzgodnionych regulacji na szczeblu międzynarodowym, należy powierzyć ESMA zadanie opracowania niepowtarzalnego identyfikatora transakcji na szczeblu europejskim. Zob. pkt 2.4 niniejszej opinii.

Tekst proponowany przez Komisję	Zmiany proponowane przez EBC ⁽¹⁾
---------------------------------	---

Zmiana nr 13

Artykuł 5 ust. 6

„ESMA opracowuje projekt regulacyjnych standardów technicznych określających szczegóły dotyczące wniosku o rejestrację, o którym mowa w ust. 4. ESMA przedkłada Komisji projekt tych regulacyjnych standardów technicznych do dnia [12 miesięcy po opublikowaniu niniejszego rozporządzenia] r. Komisja jest uprawniona do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.”	„ESMA opracowuje projekt regulacyjnych standardów technicznych określających szczegóły dotyczące wniosku o rejestrację, o którym mowa w ust. 4. Standardy techniczne mogą określać procedury stosowane przez repozytoria transakcji w celu weryfikacji kompletności i poprawności zgłaszanych im danych na podstawie art. 4 ust. 1, jeżeli ESMA uzna takie procedury za konieczne do zapewnienia przestrzegania niniejszego rozporządzenia. ESMA przedkłada Komisji projekt tych regulacyjnych standardów technicznych do dnia [12 miesięcy po opublikowaniu niniejszego rozporządzenia] r. Komisja jest uprawniona do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.”
--	--

Uzasadnienie

ESMA, jeżeli uzna to za konieczne i właściwe, powinna mieć możliwość określenia procedur stosowanych przez repozytoria transakcji w celu weryfikacji kompletności i poprawności zgłaszanych im danych na podstawie art. 4 ust. 1 projektu rozporządzenia. Zob. pkt 2.4 niniejszej opinii.

Zmiana nr 14

Artykuł 12 ust. 2

„Repozytorium transakcji gromadzi i przechowuje szczegółowe informacje dotyczące transakcji finansowania papierów wartościowych oraz zapewnia, by podmioty, o których mowa w art. 81 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 648/2012, Europejski Urząd Nadzoru Bankowego (EUNB) i Europejski Urząd Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych (EIOPA) miały bezpośredni i natychmiastowy dostęp do tych szczegółowych informacji, tak by umożliwić im wykonywanie swych obowiązków i uprawnień.”	„Repozytorium transakcji gromadzi i przechowuje szczegółowe informacje dotyczące transakcji finansowania papierów wartościowych oraz zapewnia, by podmioty, o których mowa w art. 81 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 648/2012, w tym EBC wykonujący swoje zadania w ramach jednolitego mechanizmu nadzorczego na podstawie rozporządzenia Rady (UE) nr 1024/2013, Europejski Urząd Nadzoru Bankowego (EUNB) i Europejski Urząd Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych (EIOPA) miały bezpośredni i natychmiastowy dostęp do tych szczegółowych informacji, tak by umożliwić im wykonywanie swych obowiązków i uprawnień.”
--	--

Uzasadnienie

Artykuł 81 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 648/2012 uwzględnia „odpowiednich członków ESBC”. Podczas gdy sformułowanie to obejmuje EBC, na potrzeby pewności prawnej należy bezpośrednio wskazać na rolę EBC w ramach jednolitego mechanizmu nadzorczego.

Tekst proponowany przez Komisję	Zmiany proponowane przez EBC ⁽¹⁾
---------------------------------	---

Zmiana nr 15

Artykuł 12 ust. 3

„W celu zapewnienia spójnego stosowania niniejszego artykułu ESMA, w ścisłej współpracy z ESBC i przy uwzględnieniu potrzeb podmiotów, o których mowa w ust. 2, opracowuje projekt regulacyjnych standardów technicznych określających: a) częstotliwość i szczegóły pozycji zagregowanych, o których mowa w ust. 1, oraz szczegółowe informacje dotyczące transakcji finansowania papierów wartościowych, o których mowa w ust. 2; b) standardy operacyjne niezbędne do agregowania i porównywania danych z różnych repozytoriów; c) szczegóły informacji, do których dostęp mają podmioty, o których mowa w ust. 2. Projekt tych regulacyjnych standardów technicznych zapewnia brak możliwości zidentyfikowania którejkolwiek strony jakiejkolwiek transakcji finansowania papierów wartościowych na podstawie informacji publikowanych na podstawie ust. 1. ESMA przedkłada Komisji projekt tych regulacyjnych standardów technicznych do dnia [12 miesięcy po opublikowaniu niniejszego rozporządzenia] r. Komisja jest uprawniona do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.”	„W celu zapewnienia spójnego stosowania niniejszego artykułu ESMA, w ścisłej współpracy z ESBC i przy uwzględnieniu potrzeb podmiotów, o których mowa w ust. 2, opracowuje projekt regulacyjnych standardów technicznych określających: a) częstotliwość i szczegóły pozycji zagregowanych, o których mowa w ust. 1, oraz szczegółowe informacje dotyczące transakcji finansowania papierów wartościowych, o których mowa w ust. 2; b) standardy operacyjne niezbędne do zestawiania, agregowania i porównywania danych z różnych repozytoriów w sposób w pełni zautomatyzowany; c) szczegóły informacji, do których dostęp mają podmioty, o których mowa w ust. 2, uwzględniając potrzebę posiadania dostępu do pełnych, szczegółowych danych w wystandaryzowanych formatach. Projekt tych regulacyjnych standardów technicznych zapewnia brak możliwości zidentyfikowania którejkolwiek strony jakiejkolwiek transakcji finansowania papierów wartościowych na podstawie informacji publikowanych na podstawie ust. 1. ESMA przedkłada Komisji projekt tych regulacyjnych standardów technicznych do dnia [12 miesięcy po opublikowaniu niniejszego rozporządzenia] r. Komisja jest uprawniona do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.”
--	--

Uzasadnienie

W celu wykonywania zadań ESBA oraz monitorowania rynków finansowych i działalności finansowej, ESBC wymaga zbierania informacji statystycznych o wysokiej jakości. W związku z powyższym projekt regulacyjnych standardów technicznych musi zapewniać, aby informacje dostarczane członkom ESBC przez repozytoria transakcji były kompletne, szczegółowe oraz dostępne w wystandaryzowanych formatach od wszystkich repozytoriów transakcji. Zob. pkt 2.4 niniejszej opinii.

Tekst proponowany przez Komisję	Zmiany proponowane przez EBC ⁽¹⁾
Zmiana nr 16 Artykuł 15	
„Rozdział V Przejrzystość lombardowania Artykuł 15 Lombardowanie instrumentów finansowych otrzymanych jako zabezpieczenie 1. Kontrahenci mają prawo do lombardowania, jeżeli spełnione są co najmniej wszystkie następujące warunki: a) kontrahent przekazujący zabezpieczenie został należycie poinformowany na piśmie przez kontrahenta otrzymującego zabezpieczenie o ryzyku, jakie może się wiązać z wyrażeniem zgody, o którym mowa w lit. b), a w szczególności o potencjalnym ryzyku w przypadku niewykonania zobowiązania przez kontrahenta otrzymującego zabezpieczenie; b) kontrahent przekazujący zabezpieczenie wyraził uprzednio swoją wyraźną zgodę, co poświadcza podpisanie przez kontrahenta przekazującego zabezpieczenie pisemnego uzgodnienia lub równoważny alternatywny mechanizm. 2. Kontrahenci wykonują swoje prawo do lombardowania, jeżeli spełnione są co najmniej wszystkie następujące warunki: a) lombardowanie następuje zgodnie z warunkami określonymi w pisemnym uzgodnieniu, o którym mowa w ust. 1 lit. b); b) instrumenty finansowe otrzymane jako zabezpieczenie zostają przeniesione na rachunek otwarty w imieniu kontrahenta otrzymującego zabezpieczenie. 3. Niniejszy artykuł nie narusza bardziej surowych przepisów sektorowych, w szczególności przepisów dyrektyw 2011/61/UE i 2009/65/WE.”	„Rozdział V Przejrzystość lombardowania powtórznego wykorzystania Artykuł 15 Lombardowanie Powtórne wykorzystanie instrumentów finansowych otrzymanych jako zabezpieczenie 1. Kontrahenci mają prawo do lombardowania powtórznego wykorzystania, jeżeli spełnione są co najmniej wszystkie następujące warunki: a) kontrahent przekazujący zabezpieczenie został należycie poinformowany na piśmie przez kontrahenta otrzymującego zabezpieczenie o ryzyku, jakie może się wiązać z wyrażeniem zgody, o którym mowa w lit. b), a w szczególności o potencjalnym ryzyku w przypadku niewykonania zobowiązania przez kontrahenta otrzymującego zabezpieczenie; b) kontrahent przekazujący zabezpieczenie wyraził uprzednio swoją wyraźną zgodę, co poświadcza podpisanie przez kontrahenta przekazującego zabezpieczenie pisemnego uzgodnienia, lub równoważnego alternatywnego mechanizmu lub uzgodnień dotyczących zabezpieczeń finansowych, o których mowa w art. 2 ust. 1 lit. b) dyrektywy 2002/47/WE. 2. Kontrahenci wykonują swoje prawo do lombardowania powtórznego wykorzystania, jeżeli spełnione są co najmniej wszystkie następujące warunki: a) lombardowanie powtórne wykorzystanie następuje zgodnie z warunkami określonymi w pisemnym uzgodnieniu, o którym mowa w ust. 1 lit. b); b) instrumenty finansowe otrzymane jako zabezpieczenie zostają przeniesione na rachunek otwarty w imieniu kontrahenta otrzymującego zabezpieczenie. 3. Niniejszy artykuł nie narusza bardziej surowych przepisów sektorowych, w szczególności przepisów dyrektyw 2011/61/UE i 2009/65/WE.”

Uzasadnienie

Niniejsza zmiana ma na celu zapewnienie spójności z wprowadzeniem do projektu rozporządzenia terminu „ponowne wykorzystanie”. Zob. zmianę nr 10 oraz pkt 2.3 niniejszej opinii.

Zmiana nr 17 Artykuł 17 ust. 2	
„Właściwe organy, o których mowa w art. 16, oraz ESMA ściśle współpracują z właściwymi członkami ESBC, jeżeli jest to istotne dla wykonywania ich obowiązków, w szczególności w związku z przepisami art. 4.”	„Właściwe organy, o których mowa w art. 16, oraz ESMA ściśle współpracują z właściwymi członkami ESBC, w tym EBC wykonującym swoje zadania w ramach jednolitego mechanizmu nadzorczego na podstawie rozporządzenia Rady (UE) nr 1024/2013, jeżeli jest to istotne dla wykonywania ich obowiązków, w szczególności w związku z przepisami art. 4.”

Tekst proponowany przez Komisję	Zmiany proponowane przez EBC ⁽¹⁾
---------------------------------	---

Uzasadnienie

Artykuł 81 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 648/2012 uwzględnia „odpowiednich członków ESBC”. Podczas gdy sformułowanie to obejmuje EBC, na potrzeby pewności prawnej należy bezpośrednio wskazać na rolę EBC w ramach jednolitego mechanizmu nadzorczego.

Zmiana nr 18

Artykuł 20 ust. 4 lit. d)

„Państwa członkowskie powierzają właściwym organom zgodnie z prawem krajowym uprawnienia do stosowania przynajmniej następujących sankcji administracyjnych i innych środków w przypadku naruszeń, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu:

[...]

d) cofnięcie lub zawieszenie zezwolenia;”

„Państwa członkowskie powierzają właściwym organom zgodnie z prawem krajowym uprawnienia do stosowania przynajmniej następujących sankcji administracyjnych i innych środków w przypadku naruszeń, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu:

[...]

d) ~~cofnięcie lub zawieszenie zezwolenia~~ **kontrahentom innym niż instytucje kredytowe posiadające zezwolenie zgodnie z dyrektywą 2013/36/UE;**

da) cofnięcie zezwolenia. To uprawnienie podlega wyłącznej kompetencji EBC do cofnięcia zezwolenia dla instytucji kredytowych na podstawie art. 4 ust. 1 lit. a) rozporządzenia Rady (UE) nr 1024/2013;”

Uzasadnienie

EBC posiada wyłączną kompetencję do cofnięcia zezwolenia dla instytucji kredytowej na podstawie art. 4 ust. 1 lit. a) oraz art. 14 ust. 5 rozporządzenia Rady (UE) nr 1024/2013. Dlatego też projekt rozporządzenia musi jasno wskazywać, że cofnięcie zezwolenia dla instytucji kredytowej ustanowionej w uczestniczącym państwie członkowskim podlega wyłącznej kompetencji EBC. Dodatkowo, w celu zapewnienia właściwego funkcjonowania oraz spójności jednolitego mechanizmu nadzorczego, należy powierzyć właściwym organom uprawnienie do zawieszenia zezwolenia dla instytucji kredytowej na podstawie projektu rozporządzenia.

Zmiana nr 19

Artykuł 20 ust. 5

„Naruszenie przepisów art. 4 nie ma wpływu na ważność warunków transakcji finansowania papierów wartościowych ani możliwości egzekwowania przez strony warunków transakcji finansowania papierów wartościowych. Naruszenie przepisów art. 4 nie daje prawa do odszkodowania stronie transakcji finansowania papierów wartościowych.”

„Naruszenie przepisów art. **4 lub art. 15** nie ma wpływu na ważność warunków transakcji finansowania papierów wartościowych ani możliwości egzekwowania przez strony warunków transakcji finansowania papierów wartościowych. Naruszenie przepisów art. 4 nie daje prawa do odszkodowania stronie transakcji finansowania papierów wartościowych.”

Uzasadnienie

W celu zapewnienia, aby wymogi przejrzystości kontraktowej, o których mowa w projekcie rozporządzenia, nie kreowały nieumyślnie zagrożenia dla stabilności finansowej łańcuchów zabezpieczeń, należy uściślić, że naruszenie wymogów przejrzystości, o których mowa w art. 15, nie wpłynie na skuteczność lub wykonalność transakcji finansowania papierów wartościowych. Zob. pkt 2.3 niniejszej opinii.

⁽¹⁾ Pogrubienie w tekście wskazuje, w którym miejscu EBC proponuje wprowadzenie nowego tekstu. Przekreślenie w tekście oznacza, że EBC proponuje wykreślenie fragmentu tekstu.

IV

(Informacje)

INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH
UNII EUROPEJSKIEJ

KOMISJA EUROPEJSKA

Kursy walutowe euro ⁽¹⁾

25 września 2014 r.

(2014/C 336/05)

1 euro =

Waluta			Kurs wymiany		
Waluta			Kurs wymiany		
USD	Dolar amerykański	1,2712	CAD	Dolar kanadyjski	1,4136
JPY	Jen	138,88	HKD	Dolar Hongkongu	9,8564
DKK	Korona duńska	7,4433	NZD	Dolar nowozelandzki	1,6006
GBP	Funt szterling	0,78040	SGD	Dolar singapurski	1,6152
SEK	Korona szwedzka	9,1836	KRW	Won	1 325,85
CHF	Frank szwajcarski	1,2076	ZAR	Rand	14,2561
ISK	Korona islandzka		CNY	Yuan renminbi	7,8016
NOK	Korona norweska	8,1450	HRK	Kuna chorwacka	7,6246
BGN	Lew	1,9558	IDR	Rupia indonezyjska	15 244,83
CZK	Korona czeska	27,572	MYR	Ringgit malezyjski	4,1433
HUF	Forint węgierski	310,54	PHP	Peso filipińskie	56,965
LTL	Lit litewski	3,4528	RUB	Rubel rosyjski	48,9520
PLN	Złoty polski	4,1771	THB	Bat tajlandzki	41,083
RON	Lej rumuński	4,4000	BRL	Real	3,0551
TRY	Lir turecki	2,8684	MXN	Peso meksykańskie	16,9832
AUD	Dolar australijski	1,4432	INR	Rupia indyjska	78,0873

⁽¹⁾ Źródło: referencyjny kurs wymiany walut opublikowany przez EBC.

INFORMACJE PAŃSTW CZŁONKOWSKICH

Informacje o zamknięciu łowisk przekazane przez państwa członkowskie

(2014/C 336/06)

Zgodnie z art. 35 ust. 3 rozporządzenia Rady (WE) nr 1224/2009 z dnia 20 listopada 2009 r. ustanawiającego wspólnotowy system kontroli w celu zapewnienia przestrzegania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa ⁽¹⁾ podjęto decyzję o zamknięciu łowiska, jak określono w tabeli poniżej:

Data i godzina zamknięcia łowiska	28.8.2014
Czas trwania	28.8.2014–31.12.2014
Państwo członkowskie	Irlandia
Stado lub grupa stad	GHL/2A-C46
Gatunek	Halibut niebieski (<i>Reinhardtius hippoglossoides</i>)
Obszar	Wody UE obszarów IIa i IV, wody UE i wody międzynarodowe obszarów Vb i VI
Rodzaj(-e) statków rybackich	—
Numer referencyjny	32/TQ43

⁽¹⁾ Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 1.

Informacje o zamknięciu łowisk przekazane przez państwa członkowskie

(2014/C 336/07)

Zgodnie z art. 35 ust. 3 rozporządzenia Rady (WE) nr 1224/2009 z dnia 20 listopada 2009 r. ustanawiającego wspólnotowy system kontroli w celu zapewnienia przestrzegania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa ⁽¹⁾ podjęto decyzję o zamknięciu łowiska, jak określono w tabeli poniżej:

Data i godzina zamknięcia łowiska	28.8.2014
Czas trwania zakazu	28.8.2014–31.12.2014
Państwo członkowskie	Irlandia
Stado lub grupa stad	PCR/N1GRN
Gatunek	Krab śnieżny (<i>Chionoecetes</i> spp.)
Obszar	Wody Grenlandii obszaru NAFO 1
Rodzaj(-e) statków rybackich	—
Numer referencyjny	33/TQ43

⁽¹⁾ Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 1.

Informacje o zamknięciu łowisk przekazane przez państwa członkowskie

(2014/C 336/08)

Zgodnie z art. 35 ust. 3 rozporządzenia Rady (WE) nr 1224/2009 z dnia 20 listopada 2009 r. ustanawiającego wspólnotowy system kontroli w celu zapewnienia przestrzegania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa ⁽¹⁾ podjęto decyzję o zamknięciu łowiska, jak określono w tabeli poniżej:

Data i godzina zamknięcia łowiska	28.8.2014
Czas trwania	28.8.2014–31.12.2014
Państwo członkowskie	Irlandia
Stado lub grupa stad	ALF/3X14-
Gatunek	Beryks (<i>Beryx</i> spp.)
Obszar	Wody UE i wody międzynarodowe obszarów III, IV, V, VI, VII, VIII, IX, X, XII i XIV
Rodzaj(-e) statków rybackich	—
Numer referencyjny	34/DSS

⁽¹⁾ Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 1.

V

(Ogłoszenia)

INNE AKTY

KOMISJA EUROPEJSKA

Publikacja wniosku o rejestrację zgodnie z art. 50 ust. 2 lit. a) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1151/2012 w sprawie systemów jakości produktów rolnych i środków spożywczych

(2014/C 336/09)

Niniejsza publikacja uprawnia do zgłoszenia sprzeciwu wobec wniosku zgodnie z art. 51 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1151/2012 ⁽¹⁾.

JEDNOLITY DOKUMENT

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 510/2006**w sprawie ochrony oznaczeń geograficznych i nazw pochodzenia produktów rolnych i środków spożywczych ⁽²⁾****„PECORINO DELLE BALZE VOLTERRANE”****NR WE: IT-PDO-0005-01166 – 22.10.2013****ChOG () ChNP (X)****1. Nazwa**

„Pecorino delle Balze Volterrane”

2. Państwo członkowskie lub państwo trzecie

Włochy

3. Opis produktu rolnego lub środka spożywczego**3.1. Rodzaj produktu**

Klasa 1.3. Sery

3.2. Opis produktu noszącego nazwę podaną w pkt 1

„Pecorino delle Balze Volterrane” to ser produkowany wyłącznie z użyciem podpuszczki roślinnej i mleka owczego pełnego surowego pochodzącego z hodowli zlokalizowanych na określonym obszarze geograficznym. Ser występuje w 4 typach w zależności od długości okresu dojrzewania: „fresco” (świeży) (od 7 do 44 dni przechowywania), „semistagionato” (półdojrzały) (od 45 dni do 6 miesięcy dojrzewania), „stagionato” (dojrzały) (od 6 do 12 miesięcy dojrzewania) i „da asserbo” (przechowany) (ponad 12 miesięcy dojrzewania). Ponadto w momencie wprowadzenia do obrotu ser „Pecorino delle Balze Volterrane” posiada następujące charakterystyki:

Właściwości fizyczne: kształt: walec o płaskich podstawach i prostym lub lekko wypukłym brzegu. Średnica podstaw: od 10 do 20 cm. Wysokość brzegu: od 5 do 15 cm. Masa: od 600 g do 2 kg w przypadku typu „świeżego”, „półdojrzałego” i „dojrzałego” i do 7 kg w przypadku typu „przechowanego”.

Właściwości chemiczne: zawartość tłuszczu w suchej masie: > 45 %. Białka (Nx6,25): > 20 %

Właściwości organoleptyczne: skórka: barwa od słomkowożółtej po intensywnie żółtą. Po natarciu olejem i popiołem ser ma barwę szarą. Masa: konsystencja zbita, nieznacznie krucha, posiadająca ewentualnie niewielkie oczka, rozmieszczone nieregularnie. Po przecięciu ser ma barwę od białej w przypadku typu „świeżego” po mniej lub bardziej intensywną słomkowożółtą w przypadku typu „półdojrzałego”, „dojrzałego” i „przechowanego”. Zapach:

⁽¹⁾ Dz.U. L 343 z 14.12.2012, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 93 z 31.3.2006, s. 12. Zastąpione rozporządzeniem (UE) nr 1151/2012.

wyraźny, przypominający mleko i karczocha ostowego, z nutami ziołowymi i kwiatowymi. Smak: pierwszy smak łagodny, z wyczuwalnym aromatem mlecznym i kwiatowym i nutami karczocha; posmak długotrwały i wyraźny, z nutami świeżych roślin; smak końcowy lekko pikantny, charakterystyczny, który staje się bardziej intensywny w miarę dojrzewania, przy czym smak jest pełny i lekko cierpki w przypadku typu „dojrzałego” i „przechowanego”.

3.3. *Surowce (wyłącznie w odniesieniu do produktów przetworzonych)*

Mleko: mleko owcze pełne surowe, produkowane przez owce rasy sardyńskiej, hodowane w systemie półdzikim.

Podpuszczka: roślinna, pozyskiwana z kwiatostanów kardu lub karczocha ostowego (*Cynaria cardunculus*).

Sól: drobna.

3.4. *Pasza (wyłącznie w odniesieniu do produktów pochodzenia zwierzęcego)*

Co najmniej dwie trzecie pożywienia owiec pochodzi z pastwisk położonych na określonym obszarze geograficznym. Pasze konserwowane i ziarna zbóż (jęczmień, owies, bobik) są podawane w ilościach zmiennych od 100 do 800 g na sztukę na dzień w zależności od pory roku, przy czym wyższe wartości dotyczą okresu zimowego, a niższe letniego. Owce nie mogą być karmione produktami modyfikowanymi genetycznie (GMO).

3.5. *Poszczególne etapy produkcji, które muszą odbywać się na wyznaczonym obszarze geograficznym*

Etapy produkcji, które muszą mieć miejsce na obszarze produkcji, to hodowla zwierząt, przekształcanie mleka w masę serową i dojrzewanie.

3.6. *Szczegółowe zasady dotyczące krojenia, tarcia, pakowania itd.*

—

3.7. *Szczegółowe zasady dotyczące etykietowania*

W momencie wprowadzenia do obrotu produkt opatrzone jest etykietą umieszczoną na obydwu podstawach, na której jasną i czytelną czcionką podane są – poza logo produktu i symbolem unijnym – następujące informacje:

- nazwa „Pecorino delle Balze Volterrane”, a po niej wyrażenie „Chroniona nazwa pochodzenia” (Denominazione di Origine Protetta) w pełnym brzmieniu lub skrót „ChNP” (DOP),
- typ sera („świeży”, „półdojrzały”, „dojrzały” lub „przechowany”),
- nazwisko, nazwa firmy i adres producenta, dojrzewalni i zakładu pakującego.

Produkt może być sprzedawany wstępnie zapakowany lub pakowany próżniowo w całości lub porcjowany. Aby zachować identyfikację produktu po pokrojeniu na porcje, zapis „Pecorino delle Balze Volterrane” musi być umieszczony na etykiecie naprzemiennie z logo produktu i powtórzony co najmniej czterokrotnie (w odległości 90° jedno od drugiego). Dodawanie wszelkich określeń wyraźnie nieprzewidzianych jest zabronione.

Niemniej dozwolone jest stosowanie określeń odnoszących się do nazwisk, nazw firm lub prywatnych znaków towarowych, pod warunkiem że nie mają charakteru reklamującego i nie wprowadzają konsumenta w błąd, a także innych prawdziwych i udokumentowanych informacji, dopuszczonych przez obowiązujące przepisy. Jak pokazano poniżej, logo produktu to koło, w którego środku znajduje się wystylizowany rysunek karczocha ostowego (kardu) i dwa łukowate znaki graficzne układające się w literę „V”, przedstawiające liście karczocha i kontury dwóch wzgórz, które jawią się w tle, a nad nimi rozpościera się niebo. W środku koła znajduje się wyrażenie „Pecorino delle Balze Volterrane”. Logo może być dostosowane w zależności od zastosowań.

4. Zwięzłe określenie obszaru geograficznego

Obszar hodowli owiec oraz produkcji i dojrzewania „Pecorino delle Balze Volterrane” ograniczony jest wyłącznie do terytorium gmin Volterra, Pomarance, Montecatini Val di Cecina, Castelnovo Val di Cecina, Monteverdi, które leżą w prowincji Piza.

5. Związek z obszarem geograficznym

5.1. Specyfika obszaru geograficznego

Obszar produkcji położony jest na południowo-wschodnim krańcu prowincji Piza i rozciąga się między dolinami rzek Era (na północy) i Cecina (na południu). Obszar ten znajduje się wewnątrz łądu, ale i niedaleko morza, dlatego też posiada klimat nadmorski, cechujący się opadami w okresie jesieni i wiosny. Budowa morfologiczna obszaru jest bardzo zróżnicowana w związku z silną erozją meteoryczną oraz prowadzoną od długiego czasu działalnością człowieka (wylesianie, hodowla), które doprowadziły do powstania tzw. *biancane* (małe gliniaste kopuły o wyglądzie pagórkowatym), *calanchi* (ciąg przylegających do siebie małych dolin, prostych, o charakterystycznym przekroju w kształcie podkowy) oraz *balze* (ogromne przepaście utworzone na skutek erozji meteorycznej przez wody). W takim środowisku roślinność podlega zjawisku silnej selekcji. Nierówna struktura, ruchomość i słaba przepuszczalność podłoża, mała zawartość substancji organicznych, duża zawartość soli oraz długie okresy suszy skutkują selekcją roślinności trawiastej tak, że przetrwają gatunki tolerujące zasolenie i posiadające specyficzne mechanizmy adaptacyjne. Szczyt *calanchi* i brzegi są pokryte łąkami trawiastymi, podczas gdy na obszarach, na których gleba jest gliniasta, przeważa sparceta, a podstawy *calanchi* porastają rośliny, które tolerują zastoiny wodny. Rośnie tutaj też tymianek i inne rośliny, które mogą służyć za pożywienie dla zwierząt, jak np. janowiec hiszpański. Ale przede wszystkim „naturalnie i licznie” (Amerighi, 1973) obszar ten porasta karczoch ostowy. Fakt, że surowe mleko jest bezpośrednio przetwarzane w zakładach serowarskich przylegających do miejsc chowu zwierząt, również stanowi o rzemieślniczym charakterze tej produkcji. Dzięki wykorzystaniu lokalnej siły roboczej i stosowaniu stałych technik możliwe było zapewnienie ciągłości tradycji i utrzymanie wysokiego poziomu specjalizacji, co nierozdzielnie związane jest z zasobami ludzkimi, a więc trudne do odtworzenia w innym kontekście geograficznym.

5.2. Specyfika produktu

Ser „Pecorino delle Balze Volterrane” zawdzięcza swoją specyfikę przede wszystkim szczególnej metodzie produkcji, która polega na wykorzystaniu podpuszczki pozyskanej z kwiatów rośliny karczocha, obficie porastającej ten obszar. Ten aspekt i struktura wypasu sprawiają, że produkt ten odróżnia się od innych serów produkowanych z mleka owczego, w szczególności pod względem organoleptycznym. Specyficzne cechy tego sera zauważalne są w jego smaku, który jest wyjątkowo łagodny jak na ser owczy, oraz zapachu zawdzięczanym karczochowi ostowemu oraz lokalnym trawom i kwiatom, których olejki eteryczne – dzięki niskiej temperaturze (< 40 °C) stosowanej w procesie przetwórczym – pozostają rozpuszczone i charakteryzują produkt końcowy.

5.3. Związek przyczynowy zachodzący między charakterystyką obszaru geograficznego a jakością lub właściwościami produktu (w przypadku ChNP) lub szczególne cechy jakościowe, renoma lub inne właściwości produktu (w przypadku ChOG)

Klimat i budowa geologiczna terenu sprzyjają rozwojowi lokalnych gatunków roślin, które stanowią główne źródło pożywienia owiec podczas wypasu i wzbogacają mleko w substancje lotne, dzięki którym ser nabiera specyficznych cech organoleptycznych. Środowisko ma również zasadniczy wpływ na uzyskanie szczególnego rodzaju podpuszczki z karczocha ostowego, co stanowi jedną z najważniejszych cech charakterystycznych sera „Pecorino delle Balze Volterrane”.

Ponadto dzięki zjawisku erozji powstały na tym obszarze jaskinie o różnych kształtach i rozmiarach, które w ubiegłych stuleciach, zanim zaczęto używać klimatyzowanych pomieszczeń, były wykorzystywane przez miejscowych pasterzy zarówno jako schronienie dla zwierząt, jak i miejsce naturalnego dojrzewania produktów mlecznych. Dzięki zasadniczo stałemu poziomowi wilgotności dojrzewanie sera w tych grotach jest stopniowe, co pozwala na zachowanie specyfiki produktu. Do tej pory warunki te, których znajomość zakorzeniona jest w lokalnej wiedzy, są uznawane za idealne nie tylko przez producentów, którzy preferują, by całość lub ostatnia faza dojrzewania odbywała się w jaskiniach, ale również przez tych, którzy wyposażyli swoje zakłady w klimatyzowane lokale. Lokale te pozwalają odtworzyć warunki temperatury i wilgotności charakterystyczne dla naturalnych grot, tj. temperaturę na poziomie 7–10 °C i wilgotność na poziomie 90–70 %.

Czynnik ludzki okazuje się mieć zasadnicze znaczenie również w procesie przetwórstwa sera, w szczególności na etapach wymienionych poniżej, z których wszystkie wykonywane są ręcznie z wykorzystaniem umiejętności przekazywanych z pokolenia na pokolenie w tym regionie: dodawanie podpuszczki roślinnej, co należy wykonywać w umiejętny sposób ze względu na słabszą zdolność koagulacji tego typu podpuszczki w porównaniu z podpuszczką pochodzenia zwierzęcego; łamanie skrzepu serowego, które wykonuje się delikatnie za pomocą ostrego narzędzia (zwanego „spino”) i wlewanie do form, które jest wynikiem prasowania wykonywanego ze szczególną precyzją, aby ułatwić wyciśnięcie odpowiedniej ilości podpuszczki. Odnosnie do wpływu procesu produkcji na cechy produktu końcowego należy zauważyć, że dzięki wykorzystaniu podpuszczki roślinnej metoda produkcji „Pecorino delle Balze Volterrane” powoduje wolniejszą i bardziej delikatną koagulację mleka w porównaniu z koagulacją z wykorzystaniem podpuszczki zwierzęcej. Ma to duży wpływ na synerżę, tj. na proces wydzielania się serwatki ze skrzepu serowego, powodujący większą utratę wilgotności, a jednocześnie wolniejszy niż w przypadku innych serów. W ten sposób uzyskuje się produkt łagodniejszy i pozbawiony wyraźnych ostrych nut smakowych, nawet w przypadku typu „dojrzałego” i „przechowanego”.

W miejscowej kuchni „Pecorino delle Balze Volterrane”, ceniony ze względu na swój delikatny smak, jest bardzo popularny na rynku i wchodzi w skład licznych dań tradycyjnej kuchni tego obszaru. Nie brakuje okazji do spożycia tego sera, zarówno jako przystawki, z wędlinami i warzywami w oliwie, jak i jako sera tartego dodawanego do dań z sosem na bazie mięsa lub – w zależności od stopnia dojrzałości – jako sera stołowego lub tartego dodawanego do zup i makaronów nadziewanych pieczonych w piecu (na przykład danie „ceci in magro”).

Odesłanie do publikacji specyfikacji

(art. 5 ust. 7 rozporządzenia (WE) nr 510/2006 ⁽³⁾)

Właściwe władze administracyjne wszczęły krajową procedurę sprzeciwu, publikując wniosek o rejestrację chronionej nazwy pochodzenia „Pecorino delle Balze Volterrane” w Dzienniku Urzędowym Republiki Włoskiej nr 198 z dnia 24 sierpnia 2013 r.

Skonsolidowany tekst specyfikacji produkcji można znaleźć na stronie internetowej:
<http://www.politicheagricole.it/flex/cm/pages/ServeBLOB.php/L/IT/IDPagina/3335>

lub

wchodząc na stronę internetową ministerstwa polityki rolnej, żywnościowej i leśnej (www.politicheagricole.it), otwierając zakładkę „Qualità e sicurezza” (na górze ekranu po prawej stronie), a następnie zakładkę „Disciplinari di Produzione all'esame dell'UE”.

⁽³⁾ Zob. przypis 2.

Publikacja wniosku w sprawie zmian zgodnie z art. 50 ust. 2 lit. a) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1151/2012 w sprawie systemów jakości produktów rolnych i środków spożywczych

(2014/C 336/10)

Niniejsza publikacja uprawnia do zgłoszenia sprzeciwu wobec wniosku zgodnie z art. 51 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1151/2012 ⁽¹⁾.

JEDNOLITY DOKUMENT

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 510/2006

w sprawie ochrony oznaczeń geograficznych i nazw pochodzenia produktów rolnych i środków spożywczych ⁽²⁾

„CARNIKAVAS NĒĢI”

NR WE: LV-PGI-0005-01153 – 11.9.2013

ChOG (X) ChNP ()

1. Nazwa

„Carnikavas nēģi”

2. Państwo członkowskie lub państwo trzecie

Łotwa

3. Opis produktu rolnego lub środka spożywczego

3.1. Rodzaj produktu

Klasa 1.7. Świeże ryby, małże i skorupiaki oraz produkty wytwarzane z nich

3.2. Opis produktu noszącego nazwę podaną w pkt 1

Nazwa „Carnikavas nēģi” odnosi się do minoga rzeczno (*Lampetra fluviatilis*) poławianego w konkretnym rejonie: w rzece Gauja płynącej przez gminę Carnikava i w określonym sezonie: od 1 sierpnia do 1 lutego. Wniosek obejmuje zarówno minogi surowe, jak i gotowane, w galarecie.

Nazwa „Carnikavas nēģi” odnosi się do świeżego minoga o następujących właściwościach:

- długie, smukłe bezzuchwowce o gładkim ciele,
- otwór gębowy w kształcie przyssawki,
- brak płetw piersiowych i łędźwiowych,
- długość minimalna 23 cm, maksymalna: 52 cm przy minimalnej wadze 80 g,
- barwa: ciemna, niebieskawo-zielona, niebieskawo-szara lub zielonkawo brązowa na grzbiecie i bokach, zielonkawa, złota lub biała na brzuchu i dolnej części boków,
- długość życia do 7 lat.

Nazwa „Carnikavas nēģi” odnosi się do gotowanego minoga w galarecie, pod warunkiem że produkt składa się w 70 % z minoga i 30 % galarety.

Gotowane minogi pakuje się w całości, a charakteryzują się bardzo miękką lub lekko jędrną konsystencją, są spłaszczone, o brązowej barwie, pokryte przejrzystą galaretą barwy żółtej lub brązowej. Cechują się bogatym, pełnym, nieco słonawym smakiem.

3.3. Surowce (wyłącznie w odniesieniu do produktów przetworzonych)

„Carnikavas nēģi” przeznaczone do gotowania mogą być świeże lub mrożone, a galaretę należy sporządzić z wody, soli i żelatyny.

3.4. Pasza (wyłącznie w odniesieniu do produktów pochodzenia zwierzęcego)

Minogów nie dokarmia się sztucznie. Żywią się samodzielnie, w naturalnym środowisku.

⁽¹⁾ Dz.U. L 343 z 14.12.2012, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 93 z 31.3.2006, s. 12. Zastąpione rozporządzeniem (UE) nr 1151/2012.

3.5. Poszczególne etapy produkcji, które muszą odbywać się na wyznaczonym obszarze geograficznym

Poszczególne etapy produkcji, które muszą odbywać się na wyznaczonym obszarze geograficznym, to:

- coroczne uzupełnienie populacji minoga w rzece Gauja przez wypuszczanie hodowanego w wodach Gaui narybku w górnym biegu rzeki,
- połów „Carnikavas nēgi” trwa od 1 sierpnia do 1 lutego, za pomocą wężyczy, w dolnym biegu Gaui, w pobliżu jej ujścia,
- przyrządzanie minoga, polegające na ugotowaniu nad paleniskiem węglowym i zalaniu galaretą.

3.6. Szczegółowe zasady dotyczące krojenia, tarcia, pakowania itd.

—

3.7. Szczegółowe zasady dotyczące etykietowania

Nazwa „Carnikavas nēgi” obejmuje zarówno minogi świeże, jak przyrządzone w galarecie, przeznaczone do sprzedaży; w przypadku sprzedaży hurtowej bądź detalicznej nazwa ta powinna widnieć na opakowaniu produktu lub mu towarzyszyć.

4. Zwięzłe określenie obszaru geograficznego

Gmina Carnikava. Połowy minoga mają miejsce tylko na odcinku rzeki Gaui przebiegającym przez teren gminy Carnikava.

5. Związek z obszarem geograficznym

5.1. Specyfika obszaru geograficznego

Na terenie obecnej gminy Carnikava rybołówstwo morskie i na rzece Gauja ma długą historię. Połowy minoga stanowiły główne źródło dochodów majątku ziemskiego Carnikava z dworkiem z XVII w. Obecnie Carnikava pozostaje jedynym łowiskiem nad Gaują, gdzie połowy minoga są nadal dozwolone.

Dzisiejsi rybacy kultywują tradycyjne metody i sposoby na znalezienie miejsca na dobry połów odziedziczone po przodkach, znają nawyki minogów i wpływ pogody na ich zachowanie. To dzięki tej tradycji wiedzą na przykład, że nie ma szans na dobry połów wężyczem o pełni księżyca, i że minoga łatwiej złowić w mętnej wodzie; a kiedy, jak co roku, Gauja zmieni swoje koryto, wiedzą, że muszą znaleźć nowe łowiska.

Minogi miały zawsze kapitalne znaczenie dla mieszkańców Carnikavy; zapewniały im pracę i dostatek, a rybacy oprócz wyspecjalizowanych metod połowu znali też przepisy na znakomite potrawy z tej ryby. Dlatego Carnikava słynęła również poza Łotwą jako „królestwo minoga”. Nazwa tej miejscowości była znana już w XVII w. dzięki minogom, a także miejscowym rybakom, którzy przez wieki tworzyli zwartą i solidarną społeczność, czy to w czasach dostatku, czy też w ciężkich czasach.

To dzięki minogom Carnikava zasłynęła daleko poza granicami Łotwy, dzięki czemu tradycje rybackie (w szczególności połów minoga) pielęgnuje się w gminie po dziś dzień. Podobizna minoga widnieje nawet w herbie gminy Carnikava.

W trosce o ochronę przed zdziesiątkowaniem ławic minoga, a przy tym mając na uwadze przekazanie przyszłym pokoleniom sztuki połowu i przetwarzania minoga, podejmowane są istotne wysiłki na rzecz uzupełnienia populacji – co roku w górnym biegu rzeki wypuszczany jest narybek hodowany w wodach Gaui. Sztuczne zarybianie rzeki ma na Łotwie już ponad stuletnią tradycję. Pierwszy inkubator narybku minoga z jaj powstał w Carnikave już w 1896 r.

5.2. Specyfika produktu

Własności smakowe „Carnikavas nēgi” są związane z umiejętnościami mieszkańców gminy Carnikava, dotyczącymi zarówno połowu, jak i przyrządzania tej ryby; umiejętności te polegają na ręcznej pracy i doświadczeniu, a są pielęgnowane od XVII w.

Szczegółowe metody tradycyjnego przyrządzania minoga stosuje się do minoga rzeczno-złowionego w określonym obszarze, którego spośród ryb z innych łowisk wyróżnia czystość (brak piasku).

Specyficzny smak produktu zapewnia nie tylko kunszt kulinarny wytwórcy, pozwalający na uzyskanie odpowiedniej barwy i konsystencji potrawy, ale także obróbka termiczna określonej długości, zapewniająca właściwą miękkość delikatnej ryby.

5.3. Związek przyczynowy zachodzący między charakterystyką obszaru geograficznego a jakością lub właściwościami produktu (w przypadku ChNP) lub szczególne cechy jakościowe, renoma lub inne właściwości produktu (w przypadku ChOG)

Związek produktu z obszarem geograficznym wynika z popularności „Carnikavas nēgi”, polega również na umiejętnościach miejscowych rybaków i kucharzy, zachowujących dawne tradycje i metody pracy.

Znaczenie i rozgłos towarzyszące tradycji połowów minoga znajdują potwierdzenie w historycznych świadectwach, odnoszących się do obszaru dzisiejszej Carnikavy jako „królestwa minoga” z uwagi na działalność rybacką w tym majątku. Pierwsze odnotowane wskazówki dotyczące gotowania minoga pochodzą z 1882 r. Już w 1913 r. pojawiają się przepisy kucharskie odnoszące się do tradycyjnie gotowanego minoga, opisujące pieczenie ryby w piecu i polewanie wrzątkiem.

Minóg z Carnikavy, złowiony i przyrządzony u ujścia Gaui na terenie obecnej gminy Carnikava, słynął jako przysmak już w początkach XIX w.

Zasłużoną sławę minogów z Carnikavy potwierdzają wszyscy goście dorocznego festiwalu minoga przybywający do miasteczka z całej Łotwy. Wielowiekowej tradycji połowów i przyrządzania minogów w Carnikavie poświęcono organizowany co roku w przedostatnią niedzielę sierpnia festiwal minoga, gdzie można go skosztować w postaci zupy lub serwowanego z rusztu; odbywa się targ rybny i zawody w jedzeniu minoga na czas. Festiwal jest jednocześnie otwarciem sezonu połowów minoga w Carnikavie.

Miejscowe lokale chlubią się prestiżowymi nagrodami dla minoga w galarecie, zdobytymi na wystawach krajowych i międzynarodowych. „Carnikavas nēgi” w galarecie został wyróżniony jedną z ważniejszych nagród łotewskich, uzyskując tytuł Produktu Tożsamości Lokalnej roku 2011, przyznawany przez łotewskie forum wiejskie produktom spożywczym spełniającym określone kryteria jakości i smakowitości, otaczanym uznaniem miejscowej społeczności, wytwarzanym w określonym obszarze geograficznym za pomocą lokalnych zasobów i przyczyniającym się do zrównoważonego rozwoju regionu.

Wiele tras wycieczkowych regionu przewiduje odwiedziny w osadzie rybackiej, degustację potraw z minoga oraz zwiedzanie miejscowego muzeum historycznego, gdzie można zobaczyć wystawę ukazującą dobitnie istotne znaczenie połowów minoga dla regionu i jego rolę w lokalnej gastronomii.

Gmina Carnikava uczestniczyła w targach turystycznych w Finlandii, Estonii i Rosji, korzystając z możliwości, by zaprezentować swoje tradycje rybackie i kulinarne związane z minogiem.

Odesłanie do publikacji specyfikacji

(Artykuł 5 ust. 7 rozporządzenia (WE) nr 510/2006 ⁽³⁾)

http://www.pvd.gov.lv/lat/kreis_izvlne/novertesana_un_registracija/lauksaimniecibas_un_partikas_p/

⁽³⁾ Zob. przypis 2.

ISSN 1977-1002 (wydanie elektroniczne)
ISSN 1725-5228 (wydanie papierowe)

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL